

ONDERWIJS

Extra geld voor bibliotheken

3

STUDENT

Kotencomplexen: groot, groter, grootst

8+9

SOCIAAL

Meyrem Almaci, voorzitter Groen

13

CULTUUR

Museumnacht in M

16

Beeld – Campus Glasblazerij

Weinigen weten het, maar de KU Leuven is de trotse bezitter van haar eigen glasblazerij. Nee, ze maken er geen erlenmeyers. Wat dan wel? Dat lees je op **pagina 4** van deze krant. (Foto: Kalina De Blauwe)

VICERECTOR INTERNATIONALISERING ONDER VUUR

Sloper Danny Pieters maakt brokken

Met een sloophamer ging de nieuwe vicerector Danny Pieters vorig academiejaar door de dienst Internationalisering. De oude structuur ging eraan. Aan het hoofd kwamen persoonlijke en politieke vrienden van Pieters te staan.

MARGOT DE BOECK,
KORNEEL DE SCHAMP,
RODERIK DE TURCK EN
SAM RIJNDERS

Al anderhalf jaar is Danny Pieters vicerector Internationalisering aan de KU Leuven. De nieuwe vicerector loopt over van *Sturm und Drang*, zo blijkt. Niet alleen drukte hij in enkele dagen een nieuw beleidsplan door, meteen na zijn aanstelling ging hij met een grove borstel door de dienst Internationalisering. Het aantal beleidscellen werd opgetrokken en verschillende personeelsleden kregen een nieuw takenpakket.

“Hij is de kamer binnengewandeld met een sloophamer, heeft twee seconden rondgekeken en is aan het breken gegaan,” verwoordt Andreas Frans van de Studenten-

raad KU Leuven het beeldrijck. “Achteraf heeft hij ons, de studenten, wel gevraagd wat we opnieuw zouden ophangen. Al bij al geen slechte methode, maar het komt heel fout over bij de mensen die al jaren die structuur gewoon waren.”

Kroonpunt van de hervormingen is een nieuw Organisatie en Functiedesign (oftewel OFD). Dat legt de taken van alle personeelsleden vast. “Mensen vinden dat in eerste instantie misschien vervelend, maar nu hebben ze duidelijke doelstellingen,” zegt Pieters zelf. In het verleden is de dienst organisch gegroeid, meent hij. “Toen waren er al heel wat groeipijnen. Nu moeten we een structuur scheppen en mensen duidelijke taken geven. Dat ligt moeilijk, want ze waren gewoon om - met hun ganse hart en zeker niet met kwade bedoelingen

- alles zelf te regelen. Maar het personeel maakt niet het beleid.”

Toch blijft het personeel met een wrange nasmaak zitten. Zo hadden ze amper inspraak in het nieuwe organigram. “Ik begrijp dat het moeilijk is om naar al je medewerkers eens te luisteren, maar toch

.....
“Zijn personeel noemt hem een dictator”
.....

niet op een dienst met twintig personen,” zegt een bron vol onbegrip. Bepaalde personen en diensten waren dan ook gewoonweg vergeten, alsnog dezelfde bron. Anderen kregen een taak die ver buiten hun competenties of ervaring lag.

Kringetje

Het grootste pijnpunt zijn de nieuwe verantwoordelijken of deelopdrachthouders die Pieters parachuteerde. “De reorganisa-

tie heeft niet met inhoud te maken,” lucht een anoniem personeelslid zijn hart. “Alle functies zijn hertekend in functie van de drie deelopdrachthouders. Dat zijn mensen uit een toverhoed en goede vriendjes van Pieters.”

De drie deelopdrachthouders en een stafmedewerker zijn een nieuwheid van Pieters. Zij tekenen samen met de vicerector het beleid uit. Opvallend: drie van de vier nieuwkomers hebben nauwe persoonlijke en politieke banden met Pieters. Zelf was Pieters senator en lijsttrekker bij de Leuvense gemeenteraadsverkiezingen voor N-VA.

“Het is een duidelijk kringetje van mensen,” zegt een hooggeplaatste bron. “Hij heeft mensen uit zijn omgeving aangesteld. Onder andere mensen met een N-VA achtergrond, zoals Pol Coppin (*deelopdrachthouder internationale samenwerking en voormalig decaan van de faculteit Bio-ingenieurswetenschappen, red.*). Die heeft dan weer zijn voormalige administratief directeur Karine Op De Beeck (*stafmedewerker internationalisering, red.*) aangesteld.”

Coppin en Op De Beeck staan inderdaad bekend als flaminganten. Op De Beeck is bestuurslid van de Leuvense N-VA-afdeling, waar Pieters zelf lijsttrekker was.

Paul Schoukens, de nieuwe deelopdrachthouder internationale mobiliteit, is dan weer een collega en persoonlijke vriend van Pieters. Samen schreven ze heel wat publicaties en delen ze een bureau op de faculteit Rechtsgeleerdheid. Alleen Bernard Spitz, de deelop-

.....
“Mensen hebben er een probleem mee dat ik resultaten wil boeken”
.....

VICERECTOR DANNY PIETERS

drachthouder ontwikkelingssamenwerking, behoort niet tot de *inner circle* van de vicerector. “Ik ben daar een heel vreemde eend in de bijt,” lacht Spitz zelf.

Vervolg op pagina 6

Opinie

Splinter

Eigen boezems

“Wéér een Splinter over gender,” kermen een aantal kerels op de redactie. Inderdaad, gender is een hot topic bij *Veto*, wat voor een deel te danken - of te wijten - is aan de interesses van een aantal redactieleden. Het is daarbij echter moeilijk om er neutraal over te schrijven. Maar hoe belangrijk is zo'n neutraal standpunt?

In alle genderdiscussies voel ik me vooral onbehaaglijk bij die over quota. Ze rekenen mannen namelijk smoesjes aan. Wanneer een vrouw een hoge functie krijgt, is dat “met die quota”, en niet omdat het haar eigen verdienste is.

Daarnaast zijn quota vooral een symptoom van het heersende ideaal van beter, sneller, meer. Quota zijn een impliciet signaal naar vrouwen. Wees ambitieus. Wees belangrijk. Heb stress.

Met een beetje aansporing is op zich niets mis. Het werkt ook. Jonge vrouwen studeren vandaag meer dan ooit tevoren, staan sterk in hun schoenen en willen veel bereiken. Trouwen, kinderen krijgen en een huis bouwen maken daar steeds minder deel van uit.

“We leven met de illusie dat alles perfect is of moet zijn,” verklaart Mia Leijssen het bericht dat vier op de tien van diezelfde jonge vrouwen met psychologische problemen kampen. Velen denken niet verder over de succesvolle vrouw dan als tegenhanger van de hooggeplaatste zakenman.

Zal een vrouw geëmancipeerd zijn wanneer zij overwerkt op haar vijftigste beseft dat zij eigenlijk kinderen wou, en wordt bestempeld door haar mannelijke collega's als alleen maar daar zodat de cijfers kloppen?

Kijken we ook in eigen boezem. Aan onze universiteit zijn vicerectoren Malfliet en Schoofs voorlopig uniek in hun soort. Toch gaat het niet per se beter aan de KU Leuven. Pestgedrag, zo luidde vorige week het verdict.

Veel opvallender was echter de angstcultuur die de gangen van de personeelsdiensten van de KU Leuven beheerste. Niemand wilde zijn verhaal doen, iedereen was bang. Ik geloof net dat praten kan helpen.

Dat is niet altijd evident. Studenten met persoonlijke problemen kunnen zo bijvoorbeeld niet terecht bij de psychologische dienst van de KU Leuven, als zij goede studieresultaten hebben. Dat is absurd, maar ook kenmerkend voor een mentaliteit die efficiëntie voorop stelt.

Genderquota wijzen - net zoals niet willen luisteren naar iemand met een probleem - op een maatschappelijk gebrek. Quota kunnen dit niet oplossen, maar versterken dit net. Ze laten geen ruimte voor tijd of aandacht voor de ander. Zij zijn een macho-oplossing voor een macho-probleem.

Vrouwen kunnen meer dan hetzelfde zijn als mannen, omdat zij geen mannen zijn. Er is een verschil. Het is belangrijk te erkennen wat ons eigen standpunt is, wat ons als mens bepaalt, en dat we onze bevindingen uit nieuwsgierigheid met elkaar kunnen delen.

MARGOT DE BOECK

Een splinter bevat een mening van een auteur. Ze bevat niet de mening van de redactie.

#veto debat

Zwarte Piet, racistisch of niet?

In 2013 begon de hetze rond Zwarte Piet na kritiek van een externe deskundige van het VN-Commissariaat voor de Mensenrechten. Volgens haar is de helper van Sinterklaas een teken van racisme. Storm in een glas water of symbooldossier voor discriminatie? **WINAND VAN MEERBEEK**

Marijke Doms (voorzitter Noord-Zuidstudenten Leuven)

“Persoonlijk vind ik de zwartepietenkwestie een heel delicaat thema. Ik zou het geen storm in een glas water durven noemen, alleen al als je ziet met welke emotionaliteit het debat gevoerd wordt. De jaarlijkse traditie van Sinterklaas en Zwarte Piet behoort dan ook tot ons Belgisch cultureel erfgoed en roept bij jong en oud warme en nostalgische herinneringen op. Mensen zien dat fijne beeld niet graag beoedeld door een verwijt van racisme, zeker als dat afkomstig is van mensen die zelf niet zijn opgegroeid met onze zwarte roetpiet uit *Dag Sinterklaasje*.”

“Anderzijds kan je ook niet zomaar wegmoffelen dat Sinterklaas en Zwarte Piet, alleen al visueel, erg racistisch overkomen bij mensen in binnen- en (vooral) buitenland. In een land dat worstelt met zijn koloniaal verleden en waar volgens internationaal onderzoek structureel racisme heerst, werkt het beeld van de blanke man en zijn zwarte knecht als een rode lap op een stier. Het lijkt alsof we onze kinderen racisme met de paplepel ingeven.”

“Ik denk niet dat het verbieden van Zwarte Piet ons structureel racisme zal oplossen. Het blijft uiteindelijk een symbolische kwestie, maar wel een die een symptoom vormt van een dieperliggend probleem. Het lijkt me dus een goede zaak dat de zorgen en frustraties van niet-blanke Belgen door de hele zwartepietendiscussie toch in bepaalde uithoeken van de media aan bod komen, al zou ik natuurlijk liever een grondige discussie over dat thema willen zien, in plaats van de gepolariseerde symbolenstrijd die we nu zien.”

Ewout Dox (lid presidium KVHV en hoofdredacteur Ons Leven)

“Tradities louter voor de tradities horen niet behouden te worden, ze horen een waarde te hebben in onze maatschappij. Absurder is echter nog het nodeloos veranderen van tradities: over de vorm valt uiteraard te twisten, maar waarde en vorm hangen onlosmakelijk aan elkaar vast. De figuur Zwarte Piet werd reeds de roe afgenomen vanwege pedagogische redenen: hij is niet meer de straffende demon waar hij van zou afstammen. Ondertussen heeft de maatschappij aan zijn voorkomen gesleuteld, waardoor de originele helper van Sinterklaas naar de achtergrond verdwenen is en een kindvriendelijke man tevoorschijn gekomen is.”

“Bovendien: de relatie tussen Zwarte Piet en Sinterklaas is niet meer de meester-knechtrelatie. Die is geëvolueerd naar een vriendschappelijke relatie. Ook Bart Peeters, expert ter zake, is deze mening toegedaan. Wanneer Mireille Fanon-Mendes-France ons via de VN vertelt dat Zwarte Piet racistisch is, heeft ze enerzijds niet de juiste informatie meegekregen en anderzijds is het de vraag of de VN legitiem zulke aanpassingen kan eisen.”

“Zijn kindvriendelijkheid zou dan weer racistisch zijn, door een koloniale “witte meester - zwarte knecht”-verhouding, wat stereotypes in de hand zou helpen. De enige link met zijn oorspronkelijke verleden is echter nog zijn huidskleur, en stereotypes los je niet op met het verbieden van fictieve figuren, maar in de gedragingen van desbetreffende bevolkingsgroepen. Kinderfeesten hoeven immers niet te lijden onder dergelijke stellingen totdat er een effectieve link gevonden kan worden tussen Zwarte Piet en racistisch gedrag.”

Lezersreacties

Jakob Werbrouck (via Facebook): “Mensen die rationeel over de racistische kenmerken van Zwarte Piet willen discussiëren zijn schaars, mensen die uit Zwarte Piet verregaande verbanden met de islamisering van onze maatschappij en de onderdrukking van de ooit dominante 'blanke' cultuur trekken zijn net iets te aanwezig voor mij.”

Brent Bruynseels (via Facebook): “Anders zullen we elk jaar een nationale pietenloterij houden waarbij we de kleur van dat jaar vastleggen, dan kan niemand nog zagen.”

VRAAG VAN DEZE WEEK

KERSTMIS, CHRISTELIJK FEEST OF HEIDENSE PARTY?

Discussieer mee op [Facebook.com/vetoleuven](https://www.facebook.com/vetoleuven) en [Twitter.com/veto_be](https://twitter.com/veto_be)

EXTRA GELDINJECTIE OM LEUVENSE BIBLIOTHEKEN TE STEUNEN

Artesbibliotheek moet middelen vrijmaken

De bibliotheken van de KU Leuven, met de Letterenbib op kop, zitten al langer in slechte papieren. Een fusie en extra middelen moeten het tij keren.

KORNEEL DE SCHAMP

De Letterenbibliotheek is al langer het zorgenkindje van de Leuvense universiteit. Een fusie met de Centrale Bibliotheek onder de naam Artesbibliotheek, die ingaat vanaf 1 januari, moet de structuren rationaliseren en middelen vrijmaken. Algemeen Beheer plant bovendien een extra injectie van €700.000 om alle bibliotheken een steuntje in de rug te geven.

Hilde Van Kiel, waarnemend hoofd van de Centrale Bibliotheek, verklaart. "We denken dat we door die fusie toch wel efficiënter kunnen gaan werken. Het hedendaags bibliotheekgedeelte van de Centrale Bibliotheek

structuren herwerken en zorgen dat we efficiënt kunnen werken en er voldoende collectiebudget is om alles op peil te houden. Dat was in het verleden wel een probleem."

Demmy Verbeke, hoofdbibliotheacararis van de Letterenbibliotheek, ziet geen negatieve gevolgen. "We zullen ons minder moeten afvragen of we er nog zouden raken. Het is helemaal niet de bedoeling dat er massaal personeel wordt afgeschaft. Er komt juist ruimte vrij voor nieuwe initiatieven." Volgens Verbeke wordt de fusie ook een uitstekend argument in de toekomst. "Als men ons om extra inspanningen vraagt, kunnen we juist inbrengen dat we zeer efficiënt geor-

blotheek, terwijl voor universiteiten zoals Oxford al snel oploopt tot 18 à 20 miljoen." De uitdagingen zijn groot, vindt Debackere. "De collectieprijsjes durven al eens te stijgen met 5 à 6 procent per jaar. We gaan voor maximale efficiëntie en maximale *value*

"Er is beterschap in zicht voor de Letterenbib"

DEMMY VERBEKE
(LETTERENBIBLIOTHEEK)

for money. Enerzijds door efficiëntere organisatie, zoals de Artesbibliotheek, anderzijds door die financiële injectie. Die kan deels worden gebruikt om de inflatiekosten te dekken. De rest van het geld moet er voor zorgen dat de top twintig procent van wetenschappelijke tijdschriften beschikbaar is voor de hele KU Leuven, indien mogelijk zelfs de top vijftig procent."

Verbeke is tevreden. "Er is beterschap in zicht voor de Letterenbib. Ten eerste krijgen alle bibliotheken extra geld van Algemeen Beheer. Het is geen volledige oplossing van problemen. We zullen daarmee niet al het nodige kunnen aankopen maar het is al een grote stap voorwaarts. Daarnaast hopen we dat door die fusie en reorganisatie de situatie veel stabielier wordt en we er meer kunnen uithalen."

Rechten

Ook Christoph Malliet, hoofd van de Rechtenbibliotheek, ziet de geldinjectie als een meevaller. "We moeten veel databases uit eigen zak betalen omdat die specifiek nodig zijn voor Rechtenstudenten.

Deze week hielden studenten nog een actie ten voordele van de Letterenbib (zie onder). In de toekomst is dat misschien niet meer nodig.

Caroline Van Rhee

"Ons bibliotheekbudget is in vergelijking helemaal niet zo hoog niet"

KOENRAAD DEBACKERE (ALGEMEEN BEHEERDER)

zal hiermee een duidelijke verankering krijgen. De Artesbibliotheek in zijn geheel zal binnen de Universiteitsbibliotheekstructuren geplaatst worden maar tevens een duidelijke relatie met de faculteit Letteren behouden." Het is enkel de actieve collectie van de Centrale Bibliotheek die fuseert. De erfgoedwerking wordt ondergebracht in een aparte structuur. Van Kiel benadrukt dat er voor de studenten weinig zal veranderen. "Er zijn geen plannen om alles in één gebouw onder te brengen. We willen eerst de

ganiseerd zullen zijn. Nu worden we er vaak op gewezen dat we met twee bibliotheken zo dicht bij elkaar zitten."

Pot Geld

Algemeen Beheer trekt ook z'n portefeuille open: er komt een extra geldinjectie van €700.000. Koenraad Debackere, Algemeen Beheerder van de universiteit legt uit. "Ons bibliotheekbudget is helemaal niet zo hoog als je het vergelijkt met andere topuniversiteiten. Wij spenderen ongeveer 15 miljoen euro aan onze bi-

Onze extra inkomsten, die we onder meer halen uit de verkoop van artikelen aan externen, gaan achteruit. We krijgen al de helft van de werkmiddelen van de faculteit, maar zo'n extra injectie gaat ons zeker verderhelpen."

In de toekomst ziet Malliet dichtere samenwerking tussen de andere bibliotheken binnen Humane Wetenschappen. "Er zijn

samenwerkingsplannen tussen Rechten, Sociale Wetenschappen, Psychologie en Economie. Dat gaat bijvoorbeeld om uitwisseling van personeel als er een tekort is. Dat wordt ook al ten dele gedaan. Al die bibliotheken zijn allemaal echter heel afhankelijk van hun faculteit voor financiering, dus ik weet niet of het op dat vlak veel verschil zal maken."

Nacht van de Letterenbib Nachtelijke studeersessies

Vorige week, van donderdag op vrijdag, vond de Nacht van de Leuvense Letterenbib plaats. De bibliotheek zit in financiële nood en wou op deze manier geld in het laatje brengen.

TUUR VANDEBORNE

Omdat een hele nacht op locatie blijven toch een beetje zot was, besloten we op drie welgekozen momenten af te zakken naar de bibliotheek der letteren om er aldus de sfeer op te snuiven. Bij de start van de marathon om 20 uur donderdagavond moesten we er uiteraard bij zijn.

De ingang was voor deze gelegenheid verplaatst naar de achterkant van de bib, waar op de gelijkvloerse verdieping studeergelegenheid was voorzien. Daar stonden al een handvol geïnteresseerden te wachten op de plechtige opening van de avond, en de nacht die daarop volgen zou.

Professor Ortwin De Graef - "Is er misschien iemand van de organisatie aanwezig?" - wist niet goed wanneer te beginnen bij gebrek aan net die plechtige opening. Toen de professor Engelse literatuur dan maar gewoon begon, haalde zijn uitmuntende redenaarstalent snel de bovenhand op het aarzelande begin. Het publiek kon zijn *mash up* van een kortverhaal van Edgar Allan Poe en een fragment uit een boek van Hafid Bouazza duidelijk smaken. Hierna volgde nog een resem lezingen die door zouden gaan tot 24 uur, dus besloten wij wijselijk om een café op te zoeken en later op de avond terug te komen.

Koffieklets

Rond kwart voor één 's nachts begaven wij ons terug naar de bibliotheek. In de hal heerste een zeer gezellige sfeer. Groepjes studerende en koffiekletsende mensen zaten aan tafeltjes en er was een standje waar frisdranken en croque monsieurs te verkrijgen waren. De zoektocht naar een studeerplek in het stille gedeelte bleek echter tevergeefs. Alle plekken waren bezet en een bezoekje aan de boekenverkoopstand moest dan maar onze intellectuele capaciteiten aanscherpen.

Derde *acte de présence* was 8 uur 's morgens. Ook nu weer waren er lezingen van professoren voorzien, maar meer volk dan enkele leden van de organisatie en wat fans van de betreffende professoren - ongeveer zeven mensen in totaal - zagen we niet. Van de 332 aanwezigen op Facebook was op dat moment geen enkel spoor.

Een dappere ziel bevond zich nog in de stille studeerruimte. Of zij daar de hele nacht had doorgebracht of met het ochtendgloren haar studie-ijver had weergevonden is ons niet bekend.

Of zij daar de hele nacht had doorgebracht of met het ochtendgloren haar studie-ijver had weergevonden is ons niet bekend.

Onderwijs

WIJ BLAZEN WAT U BREEKT: DE CAMPUS GLASBLAZERIJ

“Nee, wij maken hier geen erlenmeyers”

Geen universiteit zonder wetenschap, geen wetenschap zonder glas. De Campus Glasblazerij voorziet onze vorsers al veertig jaar lang van goed gerief.

TOBIAS GEERINCKX-RICE

Alvorens u de KU Leuven van duurzaamheid beticht: het leeuwendeel van alle proefbuisjes en bokalen die de gemiddelde student tijdens haar carrière op de grond laat vallen, komt nog steeds gewoon uit Tsjechië of China.

de hand liggende richtingen vinden de weg naar de glasblazerij. “Archeologie, bijvoorbeeld. De rode bollen op het dak van het Arenbergkasteel zijn door ons gemaakt. Die waren nergens meer te vinden. Soms komen hier zelfs binnenhuisarchitecten aankloppen. Maar die sturen we snel weer weg.”

“Dit plaatje kost 30 000 euro”, zegt Kentie, en gooit het enkele centimeters de lucht in”

Daar zijn de fabrieken immers groot, en de lonen laag. “Met die massaproductie concurreren wij niet”, verduidelijkt Frank Kentie, verantwoordelijke van de universitaire Campus Glasblazerij. “Als wij erlenmeyers zouden maken, kostten die makkelijk twintig euro. We kopen ze zelf voor twee.”

“Wat we hier wel doen, is maat-

Volgens Kentie moet hij wel selectief zijn. Zijn kleine afdeling telt vier werknemers, hemzelf inbegrepen. Klanten van buiten de universiteit zijn in principe welkom, op voorwaarde dat hun ontwerpen uitdagend genoeg zijn. Zij betalen ook makkelijk meer dan het vijfvoud van de interne prijs.

“Wij hebben twee computers: eentje voor e-mail, en eentje om de krant op te lezen”

werk. Wij maken dingen die niemand anders verkoopt.” Met enige trots toont hij zo'n unieke creatie. Ons lijkt het een onheilge kruising tussen een glazen uier en een varkenshart, maar Kentie verzekert ons dat het ding een onmisbare rol vervult ergens op het departement Chemie.

“De wetenschapsfaculteiten zijn uiteraard onze grootste afnemers,” vervolgt hij. Maar ook minder voor

Toch blijft glaswerk op maat interessant: “Als je dagelijks werkt met chemicaliën die 2 000 euro per liter kosten, is 800 euro voor een efficiëntere bokaal geen domme investering.”

Potje breken

Voor ons staan drie zulke bokalen. Een eenvoudige rekensom leert ons dat we naar 2 400 euro staan te kijken. In glas. “We zijn heel goed

verzekerd, ook tegen glasbreuk,” glimlacht Kentie. Maar goed ook. Wat verder neemt hij een schijf ter grootte van een schoteltje vast, en gooit het voorzichtig enkele centimeters de lucht in. “Dit glasplaatje alleen kost ongeveer 30 000 euro.”

Een medewerker neemt Kentie even opzij. Het geraas van een gasbrander overstemt hun gesprek. “Dat was Els, onze jongste werknemer,” legt hij even later uit. “Blijkbaar scheelt er nog wat aan het ontwerp dat een klant ons heeft gemaaild.” Het valt ons op dat we in de hele werkruimte nog geen enkele computer hebben gezien. Kentie protesteert. “Wij hebben er zelfs twee! Eentje voor e-mail en administratie, en eentje om de krant op te lezen.”

“Liefst zou ik er hier geen enkele hebben. Onze klanten ontwerpen op computers, wij nog met ons hoofd en onze handen. Alles wat ik nodig heb, zit veilig in mijn computer.” Hij wijst guitig naar zijn eigen hoofd, en zucht: “Natuurlijk zal het er ooit van moeten komen. Tegen dan ben ik gelukkig al met pensioen. Maar voorlopig blijf ik hier nog wel eventjes. Ik doe dit veel te graag.”

Kalina De Blauwe

Kalina De Blauwe

“Wij maken het nieuws”

Het boek waarin u in 40 hoofdstukken doorheen 40 jaar Veto wordt geleid

Vanaf nu beschikbaar in Leuvense boekhandels en op www.lannoo.be

Onderwijs

ANDERHALF JAAR INTEGRATIE VAN HOGESCHOOLOPLEIDINGEN IN KU LEUVEN

“De integratie is een proces dat nooit volledig afgerond zal zijn”

In september vorig jaar verwelkomde de KU Leuven een aantal nieuwe studierichtingen uit campussen binnen en buiten Leuven. Hierdoor is het mogelijk om ook in Antwerpen of Brussel een KU Leuven-diploma te halen.

KORNEEL DE SCHAMP EN MIKA TUYAERTS

Met de integratie van de academische bachelors kwamen heel wat nieuwe opleidingen onder Leuvense vlag. Maar hoe kijkt men anderhalf jaar later terug op die “fusie”? Is er werkelijk een kwaliteitsverbetering in de andere campussen of is er gewoon sprake van een imperialistische coup van de Leuvense universiteit?

Frank Baert, rectoraal adviseur Associatie en academisch beheerder van een aantal campussen, blikt terug: “De integratie was een heel grote operatie. Het is een proces waar we de voorbije tien jaar grondig mee zijn bezig geweest. Er was aan de hogescholen al een systeem van professionele bachelors en academische bachelors en masters, maar met die integratie is dat verduidelijkt. Alle academische opleidingen - met uitzondering van de kunstenopleidingen - zitten nu aan de universiteit, alle professionele aan de hogeschool.”

Regionaal karakter

Daarnaast is Baert voorstander van het regionaal karakter van de campussen. “Belangrijk was dat de opleidingen bleven op de campussen waar ze regionaal gevestigd waren. Het is een verandering voor studenten, docenten en voor de universiteiten, zoveel campussen verspreid over het land. Daarom is de band tussen de opleiding op de campus en de overkoepelende faculteit heel belangrijk. Maar tegelijk mogen die campussen hun re-

een grote zeg hadden in het beheeren van de externe campussen. De enige uitzondering op deze regel is de KULAK, die grotendeels autonoom blijft werken.

Opstartproblemen

Dat de overgang van hogeschool naar universiteit niet zo vlot verliep, getuigt een student industrieel ingenieur aan het vroegere Groep T: “Ik ken studenten die vakken moesten meenemen uit het jaar voor de integratie. Hierdoor ontstond er heel wat chaos. Veel vakken kregen immers een andere waarde qua studiepunten. Voor de studenten in kwestie was dit een probleem omdat ze dan niet aan 180 studiepunten geraakten aan het einde van hun bachelor. De integratie bracht echter niet alleen nadelen. Het diploma is natuurlijk universitair en we hebben langer blok dan in mijn eerste en tweede jaar, toen Groep T nog een hogeschool was.”

Ook Michaël Rosmane, voorzitter van de studentenraad van de Odisee hogeschool, zag enkele opstartproblemen: “Bij aanvang waren er inderdaad enkele kinderziektes, iedereen moest wennen aan de nieuwe structuur, er kwamen ook nieuwe afspraken. Daarnaast verliep de communicatie aanvankelijk niet zo goed, maar ik denk dat alles nu in de juiste plooi aan het vallen is.”

Stura

Antwerpen, Brugge, Mechelen: het lijstje nieuwe campussen is erg uitgebreid. Maar hoe betrek je die

letterenstudenten in Antwerpen, verklaart de afwezigheid van een Astra-delegatie: “Er is inderdaad geen delegatie aanwezig van de faculteit letteren te Antwerpen. De reden waarom wij dit semester niet aanwezig kunnen zijn is omdat we momenteel maar vier bestuursleden hebben, waarvan er een op Erasmus is. Wij hebben momenteel dus niet de middelen om iemand te sturen, maar proberen daar in de toekomst wel aan te werken.”

“Daarbuiten zijn veel agenda-punten die voorkomen op de Stura niet altijd van belang voor de sub-faculteiten en focussen wij ons liever op zaken die rechtstreeks met onze campus te maken hebben. Wij proberen wel op de hoogte te blijven van wat er op de AV gebeurt. Wij staan in goed contact met Straal (de kring van Leuvense letterenstudenten) en krijgen zo toch de nodige informatie.”

De hoeveelheid vergaderingen worden ook door Rosmane aangehaald als een probleem: “Het aantal vergaderingen voor ons is verdrievoudigd, met naast de AV’s ook facultaire vergaderingen. Toch proberen we telkens met een delegatie aanwezig te zijn. Samenwerken met de Stura lukt trouwens zeer goed, soms zijn er natuurlijk de nodige meningsverschillen, maar ik heb het gevoel dat we echt wel een stem hebben.”

Skype

Toch ziet van Dongen veel mogelijkheden om de toegankelijkheid te vergroten: “Wij hechten net heel

veel belang aan ons contact met Straal omdat Stura zich weinig focust op de externe campussen. Wij hebben ook een stem, soms is die belangrijk, soms minder aangezien er ook zaken besproken worden die van minder belang zijn voor de externe campussen. Die focus op Leuven zorgt er echter voor dat het minder interessant voor ons is om te komen. Nu is er uiteindelijk toch beslist om het mogelijk te maken de vergadering te volgen via Skype, wat al een stap in de goede richting is.”

“In het begin waren er inderdaad enkele kinderziektes”

MICHAËL ROSMANE
(STUDENTENRAAD ODISEE)

Niet iedereen is evenwel voorstander van Skype. Rosmane: “Ik heb zelf al herhaaldelijk geprobeerd om via Skype een vergadering te voeren, maar het is echt heel moeilijk om een goede discussie te voeren zonder een echt professioneel videoconferentiesysteem.”

Andries Verslyppe, voorzitter van Stura, wijt het voorlopig niet gebruiken van Skype vooral aan

de aula waarin de vergaderingen doorgaan. Daarnaast zegt Verslyppe toch te proberen de externe campussen zoveel mogelijk bij het beleid te betrekken: “De integratie is een proces dat nooit volledig afgerond zal zijn. Op de Academische Raad werd trouwens beslist dat het zwaartepunt meer bij de faculteiten gaat liggen. Wij zien ook dat die facultaire overlegorganen gebruikt worden en dat de campussen op die manier zeker betrokken zijn bij het beleid.”

Daarnaast is de Stura op zoek naar een campuscoördinator, die de afstand tussen de KU Leuven en de externe campussen kleiner zou moeten maken. Die is er nog niet, al ontkent Verslyppe dat dit de contacten met de campussen zou verslechteren. “Op dit moment hebben we een kandidaat. Over haar al dan niet aanwerven wordt op de volgende AV gestemd. Toch wil het uitblijven van een campuscoördinator niet zeggen dat niemand zich bezighoudt met die materie. De bevoegdheid wordt momenteel verdeeld onder heel de Raad van Bestuur.”

“De Studentenraad KU Leuven focust zich weinig op de externe campussen”

ANOUK VAN DONGEN (VOORZITTER ASTRA)

gionale verankering niet verliezen. Faculteiten moeten daar rekening mee houden.”

Dit wordt bevestigd door een beleidsnota die de KU Leuven verspreidde. Deze nota keurt de KU Leuven als multicampusorganisatie goed, de focus komt met andere woorden op de faculteiten. Het gevolg is een afbouw van de rol van de academisch beheerders, zoals Frank Baert, die voorheen

allemaal in het bestuur? De Stura, de Studentenraad KU Leuven, heeft als bedoeling de studenten buiten Leuven een stem te bieden in het beleid. Doordat de algemene vergaderingen (AV) tweewekelijks op vrijdagavond in Leuven plaatsvinden, is het echter voor veel campussen moeilijk elke maal aanwezig te zijn.

Anouk van Dongen, voorzitter van Astra, de studentenraad voor

Veto op iPad

Lees Veto op de intuïtieve iPad-app. Speciaal aangepast aan uw tablet-pc

Internationaal

Vervolg voorpagina

Veel ervaring hadden de nieuwkomers niet. “Ze hadden weinig ervaring. In onze eerste vergadering met de IRO (*Interfacultaire Raad voor Ontwikkelings-samenwerking, red.*) was het duidelijk dat Spitz en ik allebei een *learning curve* tegemoet gingen,” herinnert Frans zich. “Waren ze geschikt voor hun job? Geen idee, maar ondertussen zijn Spitz en Coppin goed ingewerkt.” Al begrijpt Frans dat Pieters het dichtbij huis ging zoeken. “Je moet drie mensen vinden die met een kritische blik van buitenaf de dienst en het beleid willen hervormen. Ook al is het een ver-van-hun-bed-show.” Ook de politieke connecties zijn voor hem geen verrassing. “Het is toch niet zo vreemd dat goede vrienden dezelfde partij aanhangen?”

Toch is het probleem groter dan vriendjespolitiek, meent een personeelslid. “De mandaathouders zijn zijn vrienden, en dus durven ze niet tegen Pieters in te gaan. Hij *overrulet* heel veel van hun beslissingen. Het personeel hoort dus voortdurend tegenstrijdige zaken.” De faculteiten zijn alvast niet te spreken over de deelopdrachthouders, stelt een andere bron, die de hervorming van nabij opvolgde. “Ze hebben geen officiële positie. Het is nog altijd

Karolien Wilimots

Sloper Danny Pieters maakt brokken

plan hebben ze ons tegen de schenen geschopt. Daar hebben we dan ook een opmerking over gemaakt. Achteraf hadden we wel voldoende inspraak.”

nen als buiten toe gedragen als een stugge man die weinig tegenspraak duldt. “De Raad Internationalisering, bedoeld als overlegplatform, is een raad waar mededelingen gebeuren. De vicerector deelt beleidspunten uit en faculteiten moeten die maar goedkeuren. Eigenlijk is het helemaal geen discussieorgaan over het beleid. Als er al discussie is, wordt die snel de mond gesnoerd door de vicerector. Hij drijft echt zijn zin door,” vertelt een getuige.

“Het is bijzonder onaangenaam om met hem te vergaderen,” vertelt een andere bron. “Je voelt je altijd geïntimideerd. Hij denigreert zonder probleem mensen in het openbaar, waar iedereen er op staat te kijken.”

Dat beaamt een derde bron: “Pieters is één en al verdeel en heers. Hij zet mensen binnen zijn dienst tegen elkaar op.”

“De personeelsleden noemen hem een dictator. Hij stelt zichzelf niet in vraag en tolereert het ook niet om in vraag gesteld te worden,” aldus een vierde stem. “De Moor (*Bart De Moor was Pieters’ voorganger in het rectoraat en kreeg ook veel kritiek, zie Veto 3821, red.*) was wel iemand die luisterde naar goede ideeën en ten minste probeerde te ondersteunen. Dat gevoel heb ik bij Pieters niet.”

Studenten

Naast zijn gedrag op vergaderingen en tegenover zijn personeel, draagt Pieters ook de studenten geen warm hart toe. “Die man beseft niet wat er leeft onder de studenten en het is jammer dat hij hen niet serieus neemt. Als de studenten argumenten aanbrachten, werden ze beledigd,” vertelt die laatste bron.

Dat nuanceert Frans: “Eens hij met de sloophamer in het rond was gegaan, hebben wij altijd mee achter het stuur gezeten. Wat hij wilde doen, was zeker niet slecht. Maar dat mensen gefrustreerd zijn, was

zeker zijn schuld. Daar mag hij gerust op aangesproken worden. Je moet mensen als mensen behandelen, niet als onderdeel van een machine. Hij wou snel gaan. Ik ver-

tje die de democratische besluitvorming doorvoert. De straat bepaalt het beleid niet. Niemand heeft iets aan een beleidspersoon die geen beleid maakt omdat hij

“Je voelt je altijd geïntimideerd. Hij denigreert zonder probleem mensen in het openbaar”

onduidelijk waar ze staan. De bevoegdheidsverdeling is nogal arbitrair gebeurd. Terwijl zij wel nota’s schrijven die de faculteiten dan maar moeten goedkeuren.”

Beleidsnota

Niet alleen de hervorming van de dienst Internationalisering duwde Pieters er zonder omkijken door. Ook op zijn beleidsplan klinkt kritiek. “Oorspronkelijk was er een kadernota, *Less Is More*,” vertelt een getuige die het van nabij meemaakte. “Die kadernota is het beleidsplan geworden, ook al was er nooit over-

Pieters lacht de beschuldigingen weg als zou zijn plan er te snel zijn doorgedrukt. “Bij Studentenvoorzittingen (*waar Pieters vroeger vicerector was, red.*) heeft het uitwerken van een plan van aanpak ook maar enkele maanden geduurd. Iedereen krijgt de tijd, maar je moet er wel rap bij zijn.” Was hij niet te voortvarend? “Voortvarend? Dat is een mooi woord. (*lacht*) Je hebt vier jaar om resultaten te tonen. Dan kan je het je niet permitteren om anderhalf jaar te discussiëren.” Volgens Pieters is het normaal dat een kadernota snel beleid wordt. “Het is toch normaal dat een ka-

“Als er al discussie is, wordt die snel de mond gesnoerd door de vicerector”

leg en ondanks enkele fundamentele meningsverschillen met de studenten en een aantal decanen. Enkel de directie van de dienst heeft de tekst geschreven. Ik begrijp nog altijd niet hoe dat beleidsplan erdoor is geraakt.”

Frans beaamt: “Bij de totstandkoming van het beleids-

dernota dient om het beleid uit te zetten? Ik vind het heel spijtig als mensen daardoor gefrustreerd zijn, maar het gaat snel, inderdaad. Dat is de bedoeling.”

Dictator

De kritiek gaat echter verder. Pieters zou zich zowel naar bin-

“Ik, een dictator? Dan eentje die democratische besluiten tot uitvoering brengt”

DANNY PIETERS (VICERECTOR)

moed dat hij dacht “Je maakt geen omelet zonder eieren te breken.”

Pieters is weinig onder de indruk wanneer hij geconfronteerd wordt met de aantijgingen. “We hebben structuren van inspraak en die eerbiedig ik heel scrupuleus. Als ik al een dictator genoemd moet worden, dan een-

voortdurend zwamt en vervolgens de zaak niet doet bewegen. Ik ga mij uiteindelijk niet veel moeien met hoe het gerealiseerd wordt. Het enige wat ik wil, is dat het gerealiseerd wordt. Daar hebben mensen soms problemen mee. Ik wil een resultaat hebben.”

Vlaams-nationalistische agenda?

De vicerector omringt zich met Vlaams-nationalistische medestanders, maar vertaalt zich dat ook in het beleid? Volgens een anonieme bron vind je een “nationalistisch referentiekader” in zijn beleidsplan. Frans nuanceert: “Zijn politieke voorkeur toont zich nog niet in zijn beleid, buiten misschien in zijn *pet project* Stellenbosch.”

Onder Pieters’ bewind knoopte de KU Leuven een preferentiële samenwerking aan met de Nederlandstalige, Zuid-Afrikaanse universiteit. “Dat kan je als een Vlaams-nationalistische keuze zien,” gaat Frans verder. “Als Studentenraad zijn wij niet tegen een versterking van de eigen cultuur, maar het mag niet de intentie voor een kwalitatieve, academische samenwerking zijn. Wij blijven Stellenbosch dan ook van dichtbij volgen.”

Pieters zelf ontkent. Volgens hem waren er al heel wat facultaire contacten met Stellenbosch. “Daar zit dus helemaal geen flamingante agenda achter, maar eerder de vaststelling dat de samenwerking er al was. We bouwen centraal voort op tal van facultaire akkoorden.”

Ook veranderde het International Office plotsklaps van naam naar de Dienst Internationalisering. Frans: “De naamsverandering werd gezien als een sterk statement. In het begin was die prominent aanwezig in zijn kadernota, maar ze is ondertussen afgezwakt.” “Daar is nooit overleg over geweest,” vertelt een bron. “Het is gewoon veranderd op alle websites van de KU Leuven.”

Pieters verdedigt zijn keuze. “De bestuurstaal van de KU Leuven blijft Nederlands. Ik blijf wie ik ben.”

Internationaal

Veto op verplaatsing

WALLONIË

Duizenden Vlaamse studenten trekken jaarlijks op Erasmus. Om degenen die onder de eigen kerktoren blijven, toch een smaakje buitenland mee te geven, trok Veto op verplaatsing.

Op Erasmus in eigen land

Wallonië. Volgens velen het land van de profiteurs, waar Frans weerklinkt met een vreemd accent en links de plak zwaait. Kortom: voor vele Vlamingen het enige echte buitenland.

MARGOT DE BOECK

Zelf Nederlands leren

“Het aantal plaatsen voor Frankrijk is niet oneindig. Bovendien blijven sommige studenten liever dicht bij huis,” verklaart Elke Timmermans van de dienst Internationalisering waarom studenten deelnemen aan het Erasmus Belgica programma. “De beurzen voor een uitwisseling naar Wallonië zijn eerder aanmoedigingspremies; eenmalig 100 euro voor studenten die pendelen, aangevuld met een maandelijks 100 euro voor mensen

“De proffen zijn toegankelijk, en beantwoorden persoonlijk onze vragen. Er zijn nochtans genoeg studenten, want we beginnen met 550 in ons eerste jaar. In de master komen ook de studenten uit Namen en Brussel naar ons, want daar kan je alleen de bachelor volgen,” vertelt Alexia, rechtenstudent in Louvain-la-Neuve.

Claudia, geschiedenisstudent in Luik, is minder tevreden: “Met de meeste proffen heb je pas contact vanaf je master. Ook zijn er minder keuzevakken dan aan de

Luikse studenten amuseren zich op Saint-Nicolas

Persfoto - AGEL

“Brussel is leuk om te feesten. Maar dat is niet echt Wallonië”

CLAUDIA, GESCHIEDENISSTUDENT IN LUIK

die op kot gaan.” (een normale Erasmusbeurs ligt rond de 300 euro, red.)

Naast Erasmus Belgica is het moeilijker zich in te schrijven aan een Waalse instelling. Charlotte, Vlaamse geschiedenisstudent, mocht zich niet inschrijven voor de Manama Europese Studies aan de ULB in Brussel. Ze had met haar eenjarig masterdiploma niet voldoende studiepunten verzameld. “Het is vooral frappant dat je je ook niet kan inschrijven voor een Manama aan de zusteruniversiteit in Louvain-la-Neuve.”

universiteit waar ik op Erasmus was. Dat vind ik wel jammer.”

Veel Vlamingen geloven dat Wallen geen Nederlands willen leren. Steeds meer studenten zijn echter gemotiveerd om de tweede landstaal onder de knie te krijgen. “De studenten moeten daarin wel hun plan trekken. De nadruk op Nederlands en Engels ontbreekt in onze opleidingen. Vele studenten volgen daarom een taal cursus buiten de universiteit,” weet Alexia.

Vuile kleren

“Het uitgaansleven is heel rustig. Er is wel “Le Bunker” in de kel-

der van een faculteit. Daar wordt elke donderdag iets georganiseerd, maar dat is heel ranzig,” vertelt Lise, die op Erasmus is in Namen. “Mensen gaan daarheen met rubberen botten en hun slechte kleren aan. Er wordt massaal overgeven en met bier gegooid. Er wordt zelfs tegen de toog gepist.”

“Ik koos voor Wallonië omdat ik meer voeling heb met Wallonië dan met Frankrijk. Ik ben altijd nieuwsgierig geweest. Mijn ervaring is positief, Walen zijn opener en warmer.”

Claudia vertelt over het Luikse studentenleven: “Er zijn studentenkringen die dopen en fuiven organiseren, zoals in Leuven. De belangrijkste tradities zijn Saint-Nicolas in december en Saint-Toré in maart.” Deze tradities be-

horen tot de folklore van de stad en gaan gepaard met optochten en veel drank. “Luik is leuk om te

vain-La-Neuve is een jonge stad, red.). Maar dat is geen reden om hier niet te studeren, want het

“Veel studenten volgen een taal cursus buiten de universiteit”

ALEXIA, RECHTENSTUDENT IN LOUVAIN-LA-NEUVE

feesten. Brussel ook, maar dat is niet echt Wallonië,” besluit Claudia.

“In het weekend is Louvain-la-Neuve echt dood,” vertelt Alexia. “Het grootste verschil met Leuven is het cultureel erfgoed (Lou-

onderwijs is goed. Er wordt hier weinig gefietst, want alles is op vijf minuten te voet. Sommigen gebruiken een step. Dat zijn een paar uitzonderingen, maar dat heb ik nog nooit in Leuven gezien.”

Gezocht: Vlaamse jongere bij de Verenigde Naties

Rechtenstudente Lien Wyckmans vertegenwoordigde dit jaar de Vlaamse jeugd tijdens de bijeenkomsten van de Verenigde Naties. Inmiddels is ze op zoek naar een opvolger.

JASPER VAN LOY

Elk jaar zoekt de Vlaamse Jeugdraad (VJR) geëngageerde jongeren om jongerenvertegenwoordiger te worden bij de Verenigde Naties (VN). Toen de oproep vorig jaar opnieuw op de website van de VJR verscheen, aarzelde Lien Wyckmans geen moment.

“De eerste fase van de selectieprocedure was het formulier op de website,” legt Lien uit. “Slechts de twaalf beste inzendingen mochten doorgaan naar de volgende ronde. Uiteindelijk bleven er drie deelnemers over in de finale,

waarin ze met een speech hun motivatie moesten verwoorden.”

De taak van Lien en haar collega's bestaat erin om de standpunten van het Vlaams jeugdbeleid te vertegenwoordigen bij de VN op het gebied van milieu, duurzame ontwikkeling en jeugd. Lien zelf staat voor dat laatste aspect in.

“Dit jaar legden we de focus op kwaliteitsvolle jobs, omdat de jeugdwerkloosheid nog steeds hoog ligt,” legt Lien uit. “Op de Algemene Vergadering van de VN bespraken we dan weer de toegang tot kinderrechten.”

Interesse

Voor haar functie reist Lien regelmatig naar New York, waar de Algemene Vergadering plaatsvindt. Daar mocht ze ook een toespraak houden voor Ban Ki-Moon, secretaris-generaal van de VN, en de zijnen. “Die speech duurde amper vijf minuten, maar ik heb er twee weken aan gewerkt,” vertelt Lien.

Op dit moment zoekt Lien volop naar iemand om haar op te volgen. “De VJR werkt met een senior-juniorsysteem, waarbij je in je eerste jaar begeleid wordt en daarna zelf iemand onder je vleugels neemt. Mijn opvolger zal dus niet aan zijn lot worden overgelaten,” lacht ze.

Het werk valt volgens Lien ook goed te combineren met studies en andere hobby's. “Ik studeer Rechten en ben actief bij VRG als PR-medewerker. Ik plan goed en dan lukt het wel,” zegt Lien.

Over het ideale profiel voor haar taak hoeft Lien niet lang na te denken. “Motivatie is het allerbelangrijkste. Je hoeft nu al geen expert te zijn in jeugdbeleid, met interesse kom je al heel ver. Ook je boodschap kort en krachtig kunnen verwoorden is essentieel.”

“Aan mijn speech voor de VN heb ik twee weken gewerkt”

LIEN WYCKMANS,
VERTEGENWOORDIGER VJR

KOTENCOMPLEX OF KOTMADAM?

Steeds meer studenten willen in Leuven op kot. Het hoeft dan ook niet te verbazen dat de kamerprijzen al jaren stijgen. Dat weten huiseigenaars, die *en masse* gezinswoningen opdeelden in koten. Wat ook op die markt de druk verhoogt.

Het Leuvense stadsbestuur besloot daar vorig jaar wat aan te doen. "Vooral het illegaal opdelen van gezinswoningen is een grote zorg," legt schepen van Studentenzaken Bieke Verlinden (sp.a) uit. "Die woningen waren daar helemaal niet op voorzien, dus kreeg je extra overlast. Heel wat koten voldeden ook niet meer aan de huidige kwaliteitseisen." Nieuwe en grote kotencomplexen moesten soelaas brengen.

Met succes, want dit jaar was er voor het eerst sinds lang een kotenoverschot. "Daardoor wegen we op de prijzen en verdwijnen slechte koten van de markt," besluit een tevreden Verlinden.

Kleine man mag niets

Al klinkt er nu kritiek. Om de grotere complexen aan te trekken, geeft het Leuvense stadsbestuur hen als enige een bouwvergunning. Ze moeten dankzij een lagere parkeernorm ook minder parkeerplaatsen voorzien dan andere nieuwbouwprojecten in de stad.

"In sommige gevallen rijdt het stadsbestuur voor de rekening van de projectontwikkelaars," vindt kotbaas Filip Coussement. "Als kleine man mogen wij niets. Wanneer wij een kamer bijbouwen, slepen ze ons voor de correctionele rechtbank." Hij weerlegt ook de kritiek, als zouden bestaande koten minder kwalitatief zijn. "Wij krijgen continu controle, al is dat niet altijd door mensen die er iets van weten."

"Aan de Vaartkom heeft de stad zich laten rollen"

RIK DAEMS (OPEN VLD)

Volgens gemeenteraadslid Zeger Debyser van oppositiepartij N-VA krijgen projectontwikkelaars in Leuven stilaan vrij spel. "Door een lagere parkeernorm ontmoedig je studenten om de wagen te nemen, maar het is ook een winst voor de projectontwikkelaar. Daarom vinden wij - bijvoorbeeld aan de Martelarenlaan - dat de projectontwikkelaar een parking voor buurtbewoners zou moeten voorzien, maar dat durft het stadsbestuur niet te vragen. Nochtans creëer je zo *goodwill* in de buurt, die vaak bang is van grote kotencomplexen."

Ook aan de Hertogensite (*zie hiernaast*) is de stad te zacht voor grote ontwikkelaars, meent Debyser. Collega-raadslid Rik Daems (Open Vld) deelt die mening. "Aan de Vaartkom heeft de stad zich laten rollen." Projectontwikkelaar Ghelamco kocht er stadsgrond om een kantoor-toren te bouwen, maar maakte er alsnog een kotencomplex van. "Daardoor had de stad gemakkelijk twee tot drie miljoen euro meer kunnen vragen voor haar grond. Een pure schande!" Ondertussen heeft Ghelamco "uit pure schaamte" al een miljoen euro bijbetaald, laat Daems weten.

In het algemeen vreesd Daems dat nieuwe projecten oneerlijke concurrentie vormen voor kleine kotbazen. "Projectontwikkelaars krijgen voorrang, wat verrassend is voor een zichzelf links noemende coalitie," lacht hij.

515 euro

Maar de kritiek op het stadsbeleid reikt verder dan projectontwikkelaars *bashen*. Volgens kotbaas Coussement zijn de nieuwe koten niet noodzakelijk goedkoper of kwalitatiever.

"Grote projecten hebben ook grote prijzen," zegt hij. Zo betaal je aan de Vaartkom 515 euro voor 16 vierkante meter. "Veel studenten gaan daar niet kunnen huren. Veel van die gebouwen gaan ook op korte termijn snel achteruit. In het begin is alles nieuw, maar twee jaar later is alles

Om de stijgende studentenaantallen het hoofd te bieden, kijkt de stad naar grote kotencomplexen. Al is niet iedereen gelukkig. "De stad rijdt voor de grote projectontwikkelaars." **Paul-Emmanuel Demeyere, Tobias Geerinckx-Rice en Sam Rijnders**

al half afgebroken." Oppositielid Daems herkent de kritiek. "Vaak zijn dat koten van 12 tot 13 vierkante meter. In veel huizen krijg je veel grotere en fatsoenlijke kamers voor dezelfde prijs."

"In de meeste grote projecten is er een samenwerkingsovereenkomst met de universiteit," verdedigt Verlinden zich. "Een aantal koten wordt dan verplicht voorbehouden voor studenten met een studiebeurs. Zo stimuleren we een sociale mix."

Tipping point

Toch hebben de meeste oppositiepartijen geen probleem met het beleid van de roomsrode coalitie. "Je moet nu eenmaal een achterstand inhalen. Iets als de klassieke kotmadam blijft belangrijk. Zo heeft het OCMW een project lopen om studenten te stimuleren om oudere personen te ondersteunen. Dat is mooi en interessant, maar daarmee gaan we de achterstand op de kotenmarkt niet inlopen," zegt een ge-

nuanceerde Lies Corneillie, gemeenteraadslid voor Groen.

Alleen Daems pleit voor een radicaal andere aanpak en ziet heil in studentengetto's. "Wij pleiten al lang voor meer studentendorpen zoals de Arenbergsite. Daar kunnen studenten naar de les gaan, cursussen kopen en pintjes drinken. Nu dreigen we het *tipping point* te be-

"Een gezonde mix maakt deel uit van het cachet van Leuven"

SCHEPEN BIEKE VERLINDEN (SP.A)

reiken in de binnenstad. Voor elke inwoner is er één student."

"Een gezonde mix maakt een deel van het cachet van Leuven uit," reageert schepen Verlinden. Inzetten op grote projecten betekent niet dat klassieke koten verdwijnen. "We pakken enkel illegaal opgedeelde woningen aan." Ook op alternatieve woonvormen zoals de kotmadam blijft het stadsbestuur inzetten. "Daar hebben we een nieuwe formule voor uitgedacht. Wie een grote woning heeft die onderbenut is, kan tot drie kamers verhuren op een heel flexibele manier." Volgens de schepen krijgt het stadsbestuur wekelijks aanvragen voor die formule.

"Je moet een combinatie hebben," besluit kotbaas Coussement. "Sommige studenten zijn voor die grote projecten, anderen niet." Zelf houdt hij vast aan maximum tien studenten per woning. "Je ziet dat mensen dan samenhangen en vrienden worden. Dan hangt er een toffe sfeer, ook voor de verhuurder."

KOTENCOMPLEX OF KOTMADAM?

Kotmadam met uitsterven bedreigd

De kotmadam wordt uit het Leuvense landschap verdreven door grote bouwprojecten. Een spijtige zaak of een duurzame oplossing? We gingen op de thee bij de Kotmadam zelf.

JUSTINE VAN STICHEL

Claire Titellion heeft de laatste 60 jaar vele goede en minder goede studenten zien passeren. Inmiddels telt haar verjaardagstaart 91 kaarsjes. Kotmadam zijn doet ze nog altijd met een glimlach. Op de vraag waarom ze nu precies kotmadam geworden is, antwoordt ze: "Na de dood van mijn man was werken geen optie, ik had drie kinderen waarvoor gezorgd moest worden en er waren geen onthaalmoeders. Een studentenhuus oprichten leek me een goede oplossing en tot nu toe heb ik er nog nooit spijt van gehad."

"Ik ben toen alles op eigen houtje gaan regelen en tot de dag van vandaag breng ik de dingen nog steeds zelf op orde. De paparassen en boekhouding bijhouden gaat met de jaren wat trager maar ik heb nu ook meer tijd natuurlijk. (lacht)"

Regels

"De tijden waren ook anders toen. Van de huisvestingsdienst mochten er bijvoorbeeld geen meisjes blijven slapen. Nu kan je niet anders dan dat toe te laten. In het begin ging ik nog naar boven om te kijken of hun vuile sokken niet onder het bed lagen. Nu moeten ze hun eigen boontjes maar doppen."

Claire gaat in tegen het alom bekende vooroordeel dat het met de jeugd enkel bergaf zou gaan. "Vroeger was het plezier groter, maar de discipline kleiner. Ik bood ontbijt aan van acht tot tien uur, maar heb vaak aan een lege ontbijttafel gezeten. Er werd tot in de vroege uurtjes gefeest en de boeken werden pas in april opgedaan. Nu kan dat met het nieuwe examensysteem niet meer en dat werpt zijn vruchten af. De hedendaagse student kan het zich niet meer permitteren een heel jaar geen poot uit te steken."

Het familiale clichébeeld van de kotmadam, zoals de gelijknamige VTM-reeks ons die toont, blijkt dus niet helemaal te kloppen. Studenten belanden wel in een huiselijkere

Kalina De Blauwe

sfeer als ze op een kot gaan met een kotmadam. Het contact is directer omdat je in een kleinere groep leeft. Er worden activiteiten georganiseerd, zoals een kerstfeestje. Zo leer je elkaar makkelijker kennen. De kotmadam die u af en toe naar de stand van zaken vraagt, is enkel een bonus.

"Van de huisvestingsdienst mochten vroeger geen meisjes blijven slapen"

KOTMADAM CLAIRE TITELLION

Er wordt echter zelden bewust gekozen voor de kotmadamformule. Mensen als Claire worden zeldzamer. Leuven wordt gedomineerd door de huisjesbazen en Peda's. Toch wil de KU Leuven de kotmadam niet uit het huisvestingslandschap zien verdwijnen.

In augustus 2013 werd een versoepeling doorgevoerd waarbij het makkelijker werd een vergunning aan te vragen om gedurende

vijf jaar minstens drie kamers te verhuren. Niet iedereen kan namelijk zomaar kotmadam/mijnheer worden, er hangen voorwaarden aan vast. De eerste is vrij vanzelfsprekend: eigenaar van het huis zijn. De tweede is: 110 meter voor zichzelf houden om in te wonen. Zo'n oppervlakte is nog vrij veel voor een alleenstaande, gepensioneerde vrouw als Claire. De huisvestingsdienst geeft toe dat de regels misschien aan herziening toe zijn.

OCMW

Een tweede project om de kotmadamformule van de ondergang te redden is in ontwikkeling. De stad Leuven en de KU Leuven willen in 2015/16 een samenwerking aangaan met OCMW Leuven. Studenten zouden kunnen gaan inwonen bij bejaarden die reeds bij Thuiszorg aangesloten zijn.

Een win-win situatie voor iedereen: de eenzame bejaarde krijgt een bende wilde jongelingen over de vloer, er blijft geen vierkante meter ruimte onbenut in Leuven en de student kan, mits een kleine inspanning, goedkoper studeren. De maatschappelijk werker komt uiteraard af en toe nog eens langs om de medische zorgen toe te dienen en om ervoor te zorgen dat het contact tussen kotmadam en studenten goed verloopt.

Burgemeesterstraat

In *het Studioke* in de Burgemeesterstraat komen er 250 kamers bij. "Nu al zitten we aan 1.400 studenten in deze straat, of vier studenten per bewoner," zucht Sabine Bovend'aerde, gemeenteraadslid voor Open Vld en voorzitter van het buurtcomité. "De meeste bewoners gaan verhuizen en verkopen hun huis," weet zij.

Volgens Bovend'aerde is er onvoldoende rekening gehouden met de leefbaarheid. "Er is maar één conciërge. Gaat die al die studenten onder controle kunnen houden? Zeker wanneer ze allemaal hun lief meenemen."

Ook de mobiliteit staat onder druk. "Er is geen extra parkeergelegenheid, noch zijn er extra fietsstallingen. Er zal nachtlawaai zijn en de mobiliteit zal veranderen."

Cedric Olivier, Senior Project Developer bij projectontwikkelaar Hecta, bevestigt dat er klachten uit de buurt waren. "Het project zou oorspronkelijk uit twee fasen bestaan. De eerste fase is nu gerealiseerd. We wilden nog verder uitbreiden, maar dat werd finaal geweigerd."

Volgens schepen Verlinden proberen Bovend'aerde en consorten in te spelen op een angst voor overlast. "Het verleden heeft getoond dat die angst ongegrond is. Bij grotere complexen is de onderlinge sociale controle van de studenten hoger. De gebouwen zijn er ook beter op voorzien, door bijvoorbeeld gemeenschappelijke ontspanningsruimtes."

Vaartkom

Er heerst ook onvrede aan de Vaartkom. Daar had projectontwikkelaar Ghelamco eerst een kantoortoren gepland, om daar alsnog 600 koten van te maken. "Je steekt dat knal in een woonwijk. Heel wat mensen hebben daar dure appartementen gekocht, toen er nog sprake was van een kantoortoren," fulmineert raadslid Daems.

Die buurtbewoners hebben zich alvast verenigd in een buurtcomité, met ook hier Daems' partijgenoot Bovend'aerde aan het roer. Zij vreest geen leegloop zoals in de Burgemeesterstraat. "De mensen hier hebben net een appartement gekocht. Dat is verschrikkelijk duur en moet nog afbetaald worden, dus kunnen ze niet zomaar verhuizen."

Debyser maakt zich dan weer zorgen om het milieuisico. "Vlakbij de ringweg mocht men geen gewone huisvesting plannen, maar wel studentenkamers. Het stadsbestuur vindt dat niet erg omdat ze er maar tijdelijk wonen. Blijkbaar kan vier jaar fijn stof geen kwaad."

Hertogensite "Manhattan aan de Dijle"

Ook aan de Hertogensite laat het stadsbestuur de projectontwikkelaar te veel ruimte. Althans in de hoogte, want het Leuven Historisch Genootschap (LHG) is woedend over nieuwe torengebouwen. "Een tweede IMEC dreigt."

SAM RIJNDERS

Op de Hertogensite vind je verschillende restanten van de oude ringmuur rond Leuven. De projectontwikkelaar wil op enkele meters daarnaast hoge torengebouwen optrekken. "De verdedigingsmuur is het oudste bolwerk van Leuven. Een van de twee delen komt nu achter een torengebouw. Je mag bouwen in een historische stad, maar je moet wel respect hebben," zegt secretaris Ramon Kenis van het Leuven Historisch Genootschap.

Sinds de IMEC-toren zijn ze op hun hoede voor dit soort situaties. "Daar is men heel nonchalant omgesprongen met de historische skyline. De zichtlijn op het kasteel van Arenberg is verpest door die toren," gaat Kenis verder.

De historici krijgen bijval uit verschillende hoek. "Geen enkele Leuvenaar begrijpt hoe ze ooit de torens van het Sint-Pietersziekenhuis hebben kunnen vergunnen. Nu bouwen ze enkele meters verder een even hoge toren," zucht Zeger Debyser (N-VA).

Ook Katlijn Malfliet, vicerector Cultuur en Duurzaamheid van de KU Leuven, is bezorgd. "Ook al hebben we de gronden verkocht, toch mogen we ons als KU Leuven niet van de verantwoordelijkheid ontdoen om ervoor te waken dat er zorgvuldig met het erfgoed wordt omgegaan. Het gaat ook om de duurzaamheid van het stadslandschap. We mogen inderdaad geen tweede IMEC-verhaal riskeren. De kritiek van het Leuven Historisch Genootschap is dan ook ernstig te nemen en stof voor overleg en discussie."

BUUR

Eerder had het stadsbestuur bij studiebureau BUUR een heuse hoogbouwstudie besteld. Die sloot hoogbouw in het historisch stadshart uit, bevestigt ook urban designer Kevin Penalva (BUUR).

Vreemd genoeg volgde even later een tweede studie, die wel hoogbouw op de Hertogensite promootte. Penalva: "Onze eerste studie was erg breed. Daarom vroeg de stad om

gedetailleerd en bijkomend advies. In het geval van het Hertogendal was er een bestaand masterplan. Toen doken er enkele conflicten op. Zo moest er een as voor hoogwaardig openbaar vervoer (*zie Veto 4107, red.*) komen en vonden we het een gemiste kans om daar geen park in te plannen. Als compensatie kreeg de ontwikkelaar de kans om hoger te bouwen."

"We mogen geen tweede IMEC-verhaal riskeren"

VICERECTOR KATLIJN MALFLIET

"Wij hebben met andere actoren gepleit voor een *central park* op de Hertogensite, maar dat mag geen excuus zijn voor een Manhattan aan de Dijle," zegt Debyser. "Eerst wil men met een studie een broodnodige visie op hoogbouw ontwikkelen, vervolgens maakt men een uitzondering in een tweede studie. Tja."

Burgemeesterstraat

Foto's: Karolien Wijnants | Kaart: Veto Graphic Solutions

Hertogensite

Scherp

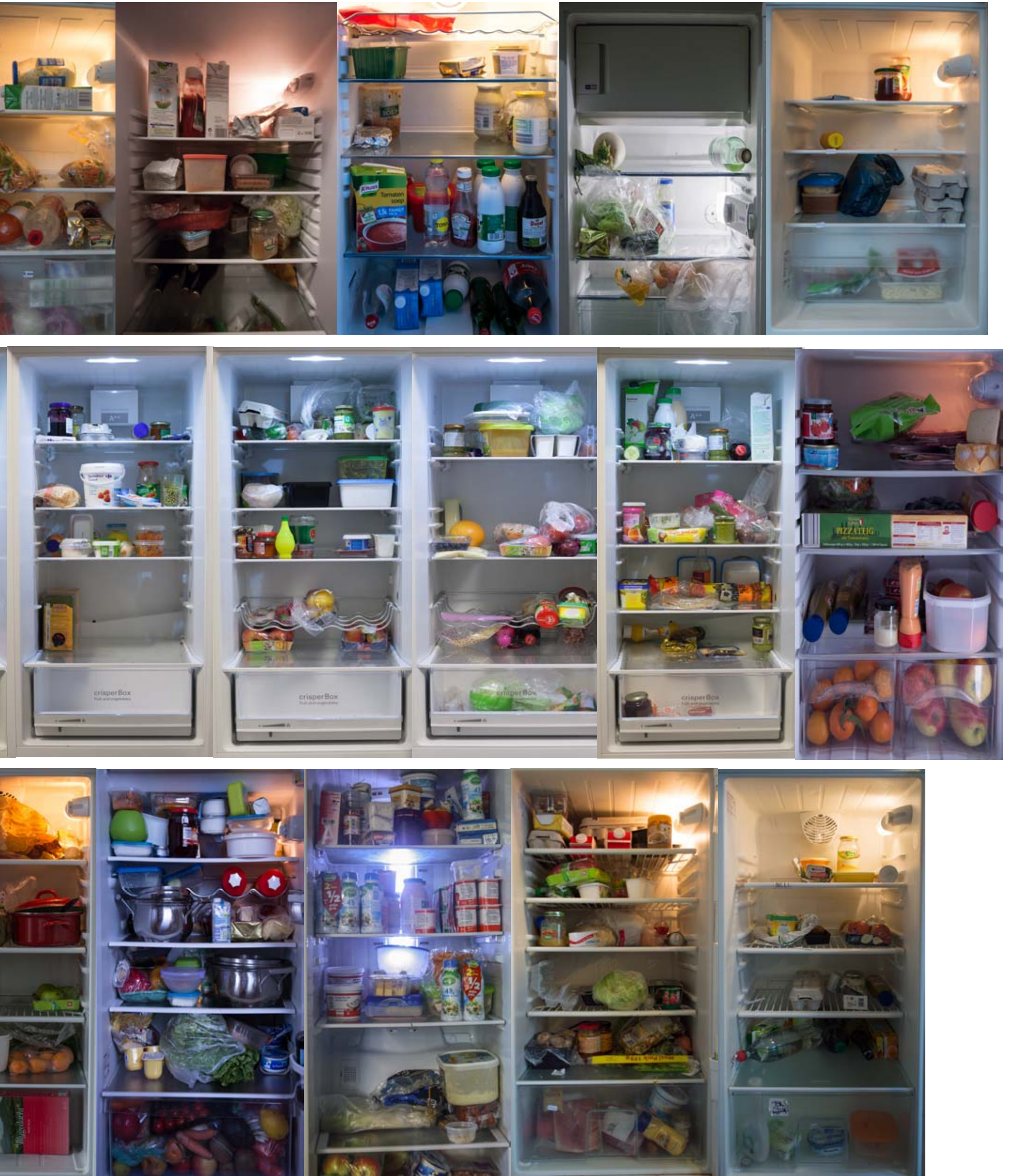
• • • • •

Gesteld

FOTO'S: COLLECTIEF VETO

Leuven op zijn **coolst**

Sociaal

MICHEL VANDENBOSCH (GAIA) OVER **DIERPROEVENSYMPOSIUM KU LEUVEN**

“Waarom je ingraven in een ideologische discussie?”

Woensdag organiseerde de KU Leuven een symposium over apenproeven. Michel Vandebosch van dierenrechtenorganisatie Gaia mag dan wel een tegenstander zijn, toch ziet ook hij dat de leefomstandigheden van primaten al veel verbeterd zijn.

THOMAS CLIQUET EN CAROLINE HERMANS

Wat vond u van het symposium?

Michel Vandebosch: «Het is een illustratie van hoe een universiteit aan zijn maatschappelijke plichten kan voldoen. Nooit eerder heeft de universiteit dergelijk symposium georganiseerd, specifiek over apenproeven aan de KU Leuven. Vooral het initiatief van rector Rik Torfs is uniek in de geschiedenis.»

«Er valt niets af te dingen op de organisatie van het symposium. Zowel voor- als tegenstanders kregen spreekrecht. Daarnaast heb je ook onderzoekers die aanvankelijk apenproeven hebben uitgevoerd, zoals Jan Lauwereyns van de Kyushu Universiteit in Japan, die zich tegenwoordig grote vragen stelt bij de zin en de noodzaak van apenproeven voor hersenonderzoek.»

Was het niet hypocriet van de KU Leuven om de apenproeven sowieso al te verlengen tot 2018, los van de uitkomst van het symposi-

um? Daarom wil de Anti Dierproeven Coalitie (ADC) niet deelnemen.

Vandebosch: «Onze doelstelling blijft om komaf te maken met die apenexperimenten. De weg daarnaartoe, die is voor discussie vatbaar. Het staat eenieder vrij om op straat te komen, zoals de ADC doet. Ik ga hen niet veroordelen. Mochten er geen kritische stemmen uit de samenleving komen zou de KU Leuven ook niet de vooruitgang hebben geboekt ten opzichte van twintig jaar geleden.»

«Vroeger sloot men bavianen op in batterijkooien in de kelders van Gasthuisberg. Er is vanuit de toenmalige regering een onderzoek bevolen naar aanleiding van onze onthullingen over de schandalige manier waarop die apen behandeld werden. De mentaliteit is sindsdien duidelijk gerijpt waardoor zulke wantoestanden niet meer voorkomen.»

Hoe bent u zeker dat apen pijn lijden?

Vandebosch: «Dankzij de wetenschap weten we dat apen in staat zijn tot zelfbesef en altruï-

Karolien Wilmots

Symposium moet gemoederen bedaren

Voor de een is het pure dierenmishandeling, voor de ander nodig voor wetenschappelijke vooruitgang. Dierproeven hebben steeds verhitte discussies doen oplaaien. De KU Leuven organiseerde vorige week haar eerste dierproevensymposium.

De meningen liepen zoals verwacht sterk uiteen. Eerder opvallend was de generatiekloof. De jonge wetenschappers waren voornamelijk gekant tegen experimenten op niet-humane primaten. De oudere garde bleek grotendeels pro. Een van de belangrijkste struikelblokken voor onderzoek op niet-humane primaten is de zogenaamde ver-

tussen twee wetenschappers over de noodzakelijkheid van proefdieren bij onderzoek naar de ziekte van Parkinson. Professor Vandeveld merkte daarbij fijntjes op: “Ver-rassend hoe wetenschappers zo over opinies kunnen bikkelen terwijl hun vakgebied zich tot feiten zou moeten beperken.”

Propagandakar

Rector Torfs is echter zeer behoudend en steunt zijn onderzoekers. Voor het debat verkondigde hij: “Men moet niet verwachten dat dit debat zal leiden tot veranderingen in het beleid van de KU Leuven. Onderzoek op niet-humane primaten zal niet stopgezet worden. Dit symposium staat enkel in het teken van een betere verstandhouding tussen voor- en tegenstanders van dierproeven.” Hij besloot met een subtiele sneer naar de Anti Dierproeven Coalitie (ADC): “Wie de dialoog schuwt, vreest ongelijk te hebben.”

De ADC trok zich immers op het laatste moment terug uit het symposium. Persverantwoordelijke Danny Flies verduidelijkt hun afwezigheid: “Wij besloten niet deel te nemen omdat men ons op voorhand duidelijk maakte dat er ten voordele van proefdieren niets zal veranderen. Dit hele symposium was voor ons één grote pr-stunt. Dan hebben we wel nuttiger werk te verrichten dan ons voor de propagandakar van de KU Leuven te laten spannen.” (ch&tm)

“Het symposium is één grote PR-stunt”

DANNY FLIES
(ANTI-DIERPROEFCOALITE)

wantschapsparadox. De wetenschappelijke meerwaarde van proeven op mensapen ligt in het feit dat zij zo dicht bij de mens staan. Ironisch genoeg vormt net die nauwe verwantschap het grootste morele tegenargument.

Tijdens het debat liepen de gemoederen hoog op. Er was onder andere een conflict

tisch gedrag. Ook bezitten apen een gevoel van rechtvaardigheid. In het cartesians tijdperk beschouwden ze dieren als robots, die gestuurd werden door instincten. Die zienswijze was een reactie tegen een antropomorfisering, het vermensen van dieren. Zo was er het verhaal van “Slimme Hans”, een paard dat zogenaamd kon tellen. Achteraf bleek dat dat paard gewoon reageerde op de lichaamstaal.»

«Als je denkt dat je kat begrijpt wat er op tv te zien is, dan ben je verkeerd aan het vermensen. Maar zeggen dat je kat pijn kan ervaren en ook mentaal kan lijden, dat is geen foute vermensing. Verschillende dieren waaronder ook vogels, beschikken over cognitieve en gevoelsvermogens.»

Zijn dierproeven dan verantwoord om vast te stellen dat dieren over gevoelsvermogens beschikken?

Vandebosch: «Die proeven zijn uitgevoerd lang voor ik geboren was. De vraag is of we het op een andere manier konden aanpakken. Je krijgt die dieren niet meer terug. Maar er is sindsdien al een lange weg afgelegd. Het is niet evident om snel verandering teweeg te brengen in die praktijk van de dierproeven. Maar geleidelijk bewegen er dingen. Je kan zeggen: “Dat is allemaal niet genoeg, want wij willen alles of niets”. Maar je kan ook niet doen alsof dat allemaal van geen tel is. Die apen zijn er vandaag beter aan toe dan vroeger. Het heeft geen zin om jezelf in te graven in een ideologische discussie.»

«In het verleden zijn proeven gebeurd op zowel dieren als mensen die nu totaal onaanvaardbaar zijn. Dan denk ik aan syfilisproeven op mentaal gehandicapten, maar ook aan de experimenten van Mengele, wiens bevindingen vandaag niet mogen worden gebruikt. Hannah Arendt legde de vinger op de wonde.

Het zijn gewone mensen die tot verschrikkelijke dingen in staat zijn. Stanley Milgram heeft aangetoond dat het een autoriteit is die hen een ethische vrijgeleide geeft om dat te doen.»

“Die apen zijn er vandaag beter aan toe dan vroeger”

«Het is te gemakkelijk om die mensen sadisten te noemen. Dat helpt de discussie geen stap vooruit. De onderzoekers zelf hadden vroeger ook het idee dat dierenactivisten sentimentele kwasten waren, die geen kaas hadden gegeten van het wetenschappelijk gebeuren. Nu respecteren voor-en tegenstanders elkaar, wat het symposium heeft bewezen.»

“Als je denkt dat je kat begrijpt wat er op tv te zien is, ben je verkeerd aan het vermensen”

Sociaal

INTERVIEW MEYREM ALMACI, VOORZITTER VAN GROEN

“De traditionele partijen zijn echte klimaatontkenners geworden”

Vleesgeworden verontwaardiging. Spraakwaterval. Wie de kersverse groene voorzitter wil omschrijven, trekt best een blik clichés open. Zelden iemand met zoveel zin in oppositie als Meyrem Almaci gezien.

SAM RIJNDERS EN
CAMILLE VAN PETEGHEM

We waren het bijna vergeten, maar het klimaat vergaat. Na jaren afwezigheid dook het thema vorige week weer op de politieke agenda op. Daar moet een groene voorzitter toch blij om zijn?

Meyrem Almaci: «Ik was heel blij! De voorbije jaren waren er heel wat lokale acties, maar bij politieke partijen was de urgentie verdwenen. Een tijd lang vreeën andere partijen het groene gedachtegoed volop op, maar de voorbije verkiezingen waren wij de enigen die erover spraken. Het doet mij als mens en burger dan ook veel plezier dat er wel degelijk een draagvlak bij de bevolking is, hoewel dat in de politiek achterwege blijft.»

«De traditionele partijen - met N-VA op kop - zijn echte klimaatontkenners geworden. Gelukkig zijn burgers en bedrijven wel stappen aan het zetten. Maar elk klein huishouden apart kan het verschil niet maken: de overheid moet een kader voorzien. Het is dan heel leuk wanneer Joke Schauvliege (*Vlaams minister van Milieu, (CD&V, red.)* in *De Morgen* stelt dat ze als minister haar verantwoordelijkheid neemt, maar als mens nog te veel met de auto rijdt. Beste Joke, het is inderdaad moeilijk om je kinderen met de bus van school te halen wanneer er geen fatsoenlijke aansluiting is omdat jullie De Lijn kapot besparen. Spreek mensen dan geen schuldgevoel aan.»

“Beste Joke, Het is inderdaad moeilijk om je kinderen met de bus van school te halen wanneer jullie De Lijn kapot besparen”

In diezelfde open brief schrijft een trotse Schauvliege dat onze uitstoot met acht procent is gedaald. Daarmee halen we ruimschoots de Kyoto-norm, weet ze.

Almaci: «Schauvliege verkondigt apetrots dat de CO₂-uitstoot onder haar bewind is gedaald. Dat komt dus gewoon omdat de industriële productie gedaald is door de economische crisis. Haar beleid richt zich nu net op alles en iedereen buiten de industrie. Het is dus een pure toevalstreffer die voorbij is zodra de economie weer aantrekt. In alle andere sectoren is de uitstoot wel gestegen, maar zij maakt schaamteloos de optelsom.»

«Ze heeft het lef om te beweren een goede leerling te zijn en schuift de schuld in de schoenen van de burgers. Met het vingertje wijzen? Het is een dikke, opgestoken mid-

delvinger naar alle burgers die vandaag hun best doen om duurzaam te leven. Ondanks de overheid.»

Klimaat- en energiebeleid gaan hand in hand. Ook daar regeert de stilstand, getuige het infame stroomtekort. Heeft Bart De Wever (N-VA) gelijk wanneer hij zegt dat alleen een nieuwe kerncentrale ons verzekert dat het licht aanblijft?

Almaci: «Deze ochtend was er een persconferentie van Greenpeace over de impact van een *meltdown* in Doel. Hij had die beter bijgevoerd.»

«Een nieuwe kerncentrale is onbetaalbaar. Het kost tientallen miljarden. Het is ook fundamenteel oneerlijk voor investeerders in hernieuwbare energie. Net als bij de banken draagt de bevolking immers het risico. Wie zal de kosten van een ongeval betalen? De burger, die niet alleen met z'n gezondheid, maar ook met z'n belastinggeld betaalt.»

«Als dit de kracht van verandering is, dan is het een terugkeer naar de jaren tachtig. Veel te simplistisch voor onze complexe wereld. Sinds 2003 is er een totaal gebrek aan visie op energie en heeft men alle kansen voor hernieuwbare energie volledig verkwanseld door onzekerheid. Durf nu toch eens vast te houden aan die kernuitstap en te kiezen voor hernieuwbare energie.»

Heeft kiezen voor zonnepanelen ons dan geen schuldenberg van ettelijke miljarden opgeleverd?

Almaci: «De vorige Vlaamse regeringen met de traditionele partijen en N-VA hebben de gebruikers tegen elkaar opgezet. Maar liefst 95% van het budget over ontwikkeling en onderzoek naar energiebronnen gaat naar kernenergie. In plaats van dat te verschuiven naar hernieuwbare energie, heeft men de burger laten betalen door een verhoging van zijn energiefactuur (*de netbeheerders moeten de subsidies aan mensen met zonnepanelen vergoeden, maar rekenen dat door aan de gebruikers, red.*). Buren betalen voor elkaars zonnepanelen.»

Kakofonie

Een nieuwe kerncentrale? Minder bedrijfswagens? Een vermogenswinstbelasting? De finale beslissing valt steevast in het stadhuis van Antwerpen, stellen critici.

Almaci: «Zowel Vlaams als federaal bestuurt eigenlijk de regering-De Wever I. De federale regering is één grote kakofonie, maar zodra hij op tafel klopt, zwijgt de rest. Of het nu over de vermogensrendementsheffing, cannabis (*minister van Volksgezondheid Maggie De Block (Open Vld) wou medische cannabis legaliseren, maar werd door De Wever kaltgesteld, red.*) of bedrijfswagens gaat. De echte premier wil zijn beleid niet in het parlement verdedigen. Het is een dieptepunt in onze geschiedenis hoe er gesjacherd is met het premierschap.»

«De Wever beroept zich voortdurend op het regeerakkoord. Dat is de Bijbel. Alles wat er niet in staat, wijst deze regering af. Het toont hun desinteresse in participatie en inspraak. De burger mag één keer stemmen, voor de rest moet hij zwijgen. Vergaat ondertussen de wereld? Jammer. Al haalt hij wel de kerncentrales aan, wat

ook niet in het regeerakkoord staat. Onvoorstelbaar.»

De vermogenswinstbelasting zou ook niet in dat regeerakkoord staan. Zal vicepremier Kris Peeters (CD&V) er alsnog in slagen die door te drukken?

Almaci: «Dat zal niet aan hem, maar aan de druk van de bevolking liggen. Deze regering vergroot alleen maar de ongelijkheid en vraagt op een bikkelharde manier alleen maar inspanningen van wie sowieso al kwetsbaar is. Ze legt netjes alle facturen bij de tweeverdieners. Haal je inkomsten uit kapitaal? Dan blijf je buiten schot, want je creëert zogezegd welvaart. De CD&V ziet de fout in. Nu de rest nog.»

De bevolking moet druk uitoefenen, zegt u. Maar heeft die bevolking niet op CD&V gestemd om het sociale gelaat te zijn? Van N-VA en Open Vld hadden we dit hardvochtige, rechtse beleid verwacht.

Almaci: «Wij hebben CD&V al vaak gevraagd wat ze in deze regering doen. Strookt dat onevenwicht in de besparingen wel met jullie programma? Wij hebben ook aangetoond dat hun *tax shift* niets voorstelt. De zogezegd sociale correcties op de indexsprong zijn een even

lege doos. Er is niet eens genoeg geld om de indexsprong voor de helft van de uitkeringsgerechtigden - de allerarmsten! - te compenseren. Wij doorprikken dus elke ballon, en verhogen daarmee de druk. Dat is onze taak als oppositie. Zo maak je het de regering moeilijk. Zelfs binnen N-VA zijn er nu mensen die het anders willen. Hopelijk gaan zij hun functie als parlementair serieus nemen.»

Deze regeringen zijn voor vijf jaar vertrokken. Almaci: (onderbreekt) «Dat weet ik nog niet zo zeker hoor.»

Maakt dat vooruitzicht van vijf jaar oppositiewerk u niet moedeloos?

Almaci: «Nee hoor. Ik heb een motortje met heel wat hernieuwbare energie. Ze drijven ons alleen maar naar beter. Is er geen alternatief? Wij zullen bewijzen dat er een is. Alleen al de ruzie binnen de regering volstaat daarvoor. Kaatst Schauvliege de bal terug naar de gewone burger? Dan wijzen wij op haar verantwoordelijkheid. Wij zijn geen partij van zagers en klagers, maar eentje van aanpakkers. Wij leggen ons niet neer bij de klimaatopwarming en gaan al helemaal niet “genieten van de warme temperaturen”, zoals N-VA gisteren cynisch in het Vlaams Parlement stelde.»

“Wij zijn geen partij van zagers en klagers, maar eentje van aanpakkers”, zegt Almaci

Thomas Thielemans

Student

Diploma op zak! Wat nu?

SLO

Waar naartoe met je pas verworven vodge papier van de universiteit? In deze reeks laten we zien waar je zoal terecht kan komen

Leraarschap: een vak apart

Marischa Janssens staat inmiddels al anderhalf jaar voor de klas als socioloog. Anneleen Segers, vorig jaar afgestudeerd als bio-ingenieur, doet nu een SLO in de biologie.

VIVIAN VAN LAARHOVEN

Waarom hebben jullie voor een lerarenopleiding gekozen?

Marischa: «Na sociologie ben ik pas beginnen na te denken over wat ik eigenlijk wilde gaan doen. Toen kwam ik op het idee van een SLO. Ik wist niet of het daadwerkelijk iets voor mij was, maar uiteindelijk bleek dat ik het supertof vond.»

Anneleen: «Ik heb altijd al geweten dat ik les wilde geven. Het maakt mij niet uit of mijn publiek kinderen of volwassenen zijn. Daarom was het voor mij een logische stap om een lerarenopleiding te doen.»

“Ik heb altijd al geweten dat ik les wilde geven”

ANNELEEN SEGERS

Hoe ziet een jaar in de specifieke lerarenopleiding eruit?

Anneleen: «Qua studiepunten is het de helft stage en de helft vakken. In die vakken krijgen we onder andere les in de vakdidactiek, maar het meeste leer je eigenlijk door je stage te doen. Een SLO is veel prak-

tijkgerichter dan een reguliere bachelor- of masteropleiding.»

Onzekerheid

In het nieuws hoor je vaak dat veel jonge leraren al na een paar jaar stoppen omdat ze de job toch te zwaar vinden. Wat vinden jullie daarvan?

Marischa: «Wat ik nu merk is dat ik van interim naar interim ga. Als beginner is dat zwaar omdat die onzekerheid vaak tot stress leidt. Telkens geef je op een andere school les, met andere systemen en methoden en dat slokt enorm veel voorbereidingstijd op. Soms heb ik het gevoel dat ik alleen nog maar met mijn werk bezig ben en geen tijd meer heb voor andere dingen. Dat vind ik wel jammer.»

Anneleen: «Ja, bij ons zijn er in de eerste maanden al mensen gestopt met de opleiding. Ze beseften al dat het te zwaar was en dat ze er niet voor weggelegd waren. Wat ik wel merk is dat de mensen die de eerste maanden hebben overleefd echt gemotiveerd zijn en er volledig voor willen gaan.»

Is er een groot verschil tussen de specifieke lerarenopleiding en de professionele bachelor voor docent?

Marischa: «Ik denk dat die van de hogeschool veel meer leservaring hebben en dat kan een voordeel zijn, maar wij worden opgeleid om andere vakken te geven.

Marischa Janssens en Anneleen Segers

En ik denk dat wij gedurende een jaar wel een goede voorbereiding

“Er is niets mooier dan te zien dat je leerlingen mee zijn”

MARISCHA JANSSENS

krijgen. Het leraarschap moet toch vooral uit jezelf komen.»

Annelies: «Wij zijn ook bevoegd om aan het vijfde en zesde jaar les te geven en dan is een leraar met meer achtergrondkennis vanuit de studie wel nodig.»

De eerste keer

Hoe was je allereerste keer voor de klas?

Marischa: «De eerste keer is het wel spannend om voor de klas te staan. Je moet een soort van gezag uitstralen en ik ben niet iemand die dat van nature heeft. Ik heb meer een zachte persoonlijkheid, maar het gaat om de klik en die was er. Maar dat is niet altijd even makkelijk. Soms gebeuren er ook dingen die

je niet voorziet en dat is in het begin wel heel stresserend.»

Anneleen: «De eerste keer dat je de lerarenkamer binnenkomt is echt “wauw”. Als kind was dat verboden terrein. En nu zie ik dat de leraren onderling ook lol maken en gewoon mensen zijn. Het was heel raar om daar ineens als gelijke binnen te lopen.»

Het leraarschap: zwaar, onzeker en vermoeiend. Wat is de reden dat jullie er desondanks mee doorgaan?

Marischa: «Er is niets mooier dan te zien dat je leerlingen mee zijn en dat ze geïnteresseerd in jouw vak raken.»

Anneleen: «Daar kan ik me helemaal bij aansluiten.»

Toekomst klimzaal Hungaria onzeker

Leuven's grootste klimzaal zal zeer waarschijnlijk afgebroken worden. In het gebouw zullen, naar het voorbeeld van een hele resem projecten in de Vaartkom, appartementen gaan huizen.

QUINTEN EVENS

Daarvoor heeft het bedrijf WDP, de eigenaar van het gebouw, een aanvraag tot herbestemming ingediend. “De hele buurt kent een evolutie van oude industriegebouwen naar appartementen,” vertelt Joost Uwents, CEO bij WDP. “Ook dit project past in die strategie van de stad Leuven. Dat de klimzaal moet sluiten is een spijtig neveneffect,” klinkt het bij Uwents.

De administratie van Leuven behandelt de aanvraag op dit moment vertelt Carl Devlies (CD&V), schepen van Ruimtelijke Ordening. “De eigenaar weet wel dat de klimzaal onze

voorkeur geniet, maar juridisch hebben wij geen mogelijkheid om iets af te dwingen.”

Petitie

Ook de uitbaters van de klimzaal hebben weinig in de pap te brokken. “Zij huren het gebouw bij de eigenaar, zij hebben weinig te zeggen,” verduidelijkt Jo Frankcx, voorzitter van vzw Hungaria. Zijn vzw leverde onlangs nog een petitie af bij het stadsbestuur.

De petitie laat uitschijnen dat in hetzelfde gebouw blijven niet meer tot de

opties behoort. “Met de petitie willen we aan de stad zeggen dat wij bereid zijn partner te zijn in de zoektocht naar een oplossing voor het nakende probleem,” luidt het.

Devlies zegt ook voor het pad der alternatieven gekozen te hebben. “We zouden

“Het sluiten van de klimzaal is een spijtig neveneffect”

JOOST UWENS (UDP)

heel graag hebben dat die klimzaal blijft bestaan. Er zijn al locaties genoemd maar er is nog niets concreet. Zij houden wel rekening met het feit dat ze niet meer in het gebouw mogen.”

Frankcx geeft toe dat de kans bijzonder klein is dat de klimzaal in de Vaartkom blijft. Streefdoel is dan ook om een volwaardig alternatief te vinden. “Grote zalen als Hungaria, waar nog nationale wedstrijden doorgaan, vind je alleen in Puurs en Hasselt. Echte klimmers hebben niet genoeg aan kleine zaaltjes als Sportoase en de sporthal in Heverlee.”

Volgens Devlies wordt de uiteindelijke beslissing over een paar weken genomen. De uitbaters van de klimzaal wilden niet reageren.

Cultuur

Confronterendste

Het leven is hard, en dan ga je dood: in wezen is het simpel. Wat onze voorbarig vervolgen zielenzalver Luc De Vos al wist, bewijst Jacinta Agten met dit bevreedend staaltje voyeurisme. **Olav** is een studentenkortfilm zoals we die het liefst zien: intiem. Intens. Kort.

Een verademing, trouwens, om op een festival met een tweedaagse *special effects workshop* te zien wat

een beetje cineast nog kan met slechts twee goede acteurs en een interieur uit de Kringwinkel. Of ook de sm-mondknevel daarvan afkomstig is, vragen we ons liever niet af.

Over het verhaal verklappen we niets. Hoe u dan weet of deze film wat voor u is? In wezen is het simpel. Wou u altijd al de besnorde Will Ferrell uit *Anchorman* seks zien hebben zijn dode moeder? Nee? Toch kijken. Ja? Geniet ervan, viezerd.

Grimmigste

In *Metonymia* draagt de duivel een maatpak en een aktetas. Net zoals in het echte leven. "Als je antwoorden zoekt, zul je ze hier niet vinden", snauwt hij. En de duivel krijgt altijd zijn zin, al moet hij daarvoor over lijken gaan.

Regisseur Ivo Neeffes herwerkt de Bijbelse verhalen van Mozes en Isaac op Vlaamse wijze, zij het - o ironie - iets te vaak volgens

het boekje. Maar wie bereid is af en toe stuntelige regels zoals die hierboven door de vingers te zien, wordt beloond met een overtuigende *thriller*.

Als u ons niet gelooft, vertrouw dan op het oordeel van de zondige massa, wiens applaus nog nét kon wachten tot de eerste naam op de aftiteling verscheen.

Kortfilm- festival Leuven

Vier keer kort gefilmd

De Vlaamse fictiecompetitie van het Leuvens Kortfilmfestival is al lang een kweekvijver voor filmtalent. Ook dit jaar bulkte het programma van

straffe shorts, die er elk op hun eigen manier uitsprongen.

TOBIAS
GEERINCKX-RICE,
JASPER VAN LOY
EN LOUISE WILLOCKX

Intelligentste

Neem één auteur, twee veiligheidsagenten, een angstaanjagend clean appartement en een Olivettitypemachine. Gooi alles samen in de blender die metafiction heet.

Tot zover het recept van **Kijk hier niet naar**, een narratieve mindfuck om van de likkebaarden. Alain Rinckhout speelt met een naamloze scenarioschrijver die eeuwig cool blijft, zelfs als er twee heerschappen van de staatsveiligheid voor zijn deur staan.

Het enige wat ze willen, is dat de schrijver een paar dingen aanpast aan zijn scenario.

Tot zover een normale filmplot, maar gaandeweg blijken de drie personages het scenario te spelen dat de schrijver aan het schrijven is. Dat besef wordt subtiel aangebracht, waardoor het steeds uitdagend blijft, maar nooit te moeilijk wordt.

Ook visueel pakte regisseur Guy Fellemans het uitstekend aan door de opvoering van het scenario en de "echte" scène in één beeld te monteren.

Het open einde doet de spanningsboog van de kortfilm he-

laas niet ten goede, maar dat is dan ook het enige minpunt. *Kijk hier niet naar* is gewoon een bijzonder spannende film is, die in zijn beste momenten knipoogt naar Christopher Nolan.

Visueel sterkste

Van panorama's tot intrigerende close-ups, ze maken Philippe Van den Eyndes nieuwe kortfilm, **Pandemonium**, een plaatje. Haast elk shot heeft zo'n sterke compositie dat het een

schilderij zou kunnen zijn. Hij laat deze beelden dan ook spreken, terwijl hij het aantal conversaties tot een minimum beperkt. Deze stijlkeuze sluit goed aan bij het verhaal, namelijk dat van een vader en een dochter, die afgelegen op een boerderij wonen. Daar hebben ze enkel elkaar, maar toch wordt hun band verstoord door enkele tragische gebeurtenissen. Het visueel knappe werk en de originele verhaallijn maken *Pandemonium* een doordachte kortfilm, die helemaal af is.

Cultuur

Comedy Niet voor gevoelige kijkers

Leuven kreeg opnieuw bezoek van de stand-up comedian Steven Mahieu. Op drie december deed hij onze studentenstad aan met zijn tour Maniak. Het voorprogramma werd verzorgd door Lukas Lelie.

ANNEMIE VERMEULEN

De twee heren serveerden een flinke portie humor op een bedje van absurditeit. Met een *Culture Comedy Award* op zak mocht Lukas Lelie de toon zetten voor een ontspannen avond. Dat deed hij door een verlegen typetje te spelen. De herkenbaarheid voor sommige studenten was groot toen hij aanhaalde dat hij geen bierflesje met een aansteker kan openen. Omdat het volgens hem "te lang duurt voordat het metaal gesmolten is".

Met nog enkele *oneliners* slaagt hij al snel in zijn opzet: het publiek doen schaterlachen. Dit jong geweld heeft nog niet veel kilometers op zijn teller maar kan een uiterst amusante show neerzetten. Van hem zullen we ongetwijfeld nog veel horen.

Quality time

En zo was het publiek klaargestoomd voor het echte werk. Op het podium stond reeds een glas-in-lood-raam met de afbeelding van de komiek *himself* erin verwerkt. Meteen na zijn opkomen reorganiseert hij de zaal, klaagt hij over de verwarming die niet werkt en verontschuldigt hij zich voor de vier jaar waarin hij Leuven niet bezocht heeft.

Wat begon als een grappige anekdote, loopt uit de hand

Hierna steekt hij van wal met het thema *quality time*. In zijn show betreft hij meermaals zijn twee dochters en enkele moeilijkheden van het vaderschap. Zo schetst hij hoe hij zijn dochter moet uitleggen wat *quality time* is. Met "dat is tijd zonder jou" krijgt hij meteen de zaal mee.

Wanneer Steven Mahieu vraagt of de studenten hun hand willen opsteken, wordt duidelijk dat we zwaar ondervertegenwoordigd zijn. Maar dat verhindert de West-Vlaming niet om zijn studentikoze anekdotes boven te halen.

Zo klinkt het verhaal van pintjes drinken ons bekend in de oren. Hij gunt ons ook een blik in de toekomst door het weerzien met zijn beste vriend anno 2014 te beschrijven. Die lijkt ineens een stuk braver te zijn. De komiek wijst één grote schuldige aan: beige. Dat zou volgens hem geen kleur zijn, maar een ware ziekte. Zijn boosheid en verontwaardiging hoeft hij niet eens te spelen, tot groot jolijt van het publiek.

Zwarte humor

Dan verliest de sympathieke vader en voormalig maatschappelijk werker zijn vriendelijk imago. Zoals het een *stand-up comedian* betaamt, raakt hij ook gevoeliger onderwerpen aan. Zo vertelt hij over zijn ervaring met het werken met jongdelinquenten. Wat begon als een grappige anekdote, loopt uit de hand.

Hij noemt hen mongolen en lacht met hun gebreken. Het publiek reageert verdeeld op deze zwarte humor. Ook zijn uitgebreid betoog over Prozac (*een antidepressivum, red.*) valt niet bij iedereen in goede aarde. Maar wanneer hij opnieuw over veiligere onderwerpen spreekt, lijkt de koe van het ijs.

Eindigen doet hij met een luchtigere noot, en zo krijgt hij heel de zaal uit zijn stille waas. Wat we Steven Mahieu moeten nageven, is dat hij zich tot op het einde blijft geven met onder andere een niet-aflatende stroom stemmetjes, mimiek en goede grappen.

I LOVE YOUR BODY IN M - MUSEUM LEUVEN Kunst met grote M

Drie studentes Culturele Studies organiseerden met *I Love Your Body* het laatste UUR KULTUUR van 2014. M - Museum Leuven was het decor voor een gevarieerde avond.

JAN COSTERS

Het M-trio opende de avond door de gasten te verwelkomen met een zwol streepje jazz. De loungesfeer die de heren creëerden nodigde uit om het museum te verkennen, waar een Vesalius-expositie over het menselijk lichaam perfect aansloot bij het thema. Zondagsschilders vonden tussen bar en podium een workshop met glow-in-the-darkverf.

Na een halfuurtje jazz begaven de muziekminnende toeschouwers zich naar het Forum, waar Tin Man Tourettes een uur lang het beste van zichzelf gaf. De vierkoppige alternatieve rockband had na de selectie voor de finale van de Interfacultaire Rockrally iets te bewijzen.

Het talrijk opgekomen publiek wist de snedige grunge, onder goedkeurend oog van Cobains geest, best te appreciëren. Gooi daar nog een cover van The White Stripes bij en je hebt een prima performance. Op het einde van de show lagen Tin Manstickers aan hun voeten, nu de wereld nog.

Achtergrondgefluister

Ook de vrienden van de poëzie kwamen niets te kort. Drie *slam poets* bevolkten om beurt het podium van de Antichambre. *Readymade*-achtige gedichten over loeren naar meisjes en Bongobonvakanties naar Fukushima werden afgewisseld met een uitgesponnen metafoor over een huis waarin het lichaam van de bewoners centraal stond.

De laatste dichteres had het over gebroken harten en de nageroepen *femme de la rue*. De locatie van het podium, tussen de inkom en de bar, kon beter, want het achtergrondge-

fluister deed de gedichten aan kracht verliezen.

Het hele gebeuren vond plaats in een museum en dus speelde beeldende kunst ook een cruciale rol. De expo van de Oostenrijker Markus Schinwald werd door een ensemble van LUCA School of Arts van een sterk staaltje muzikale improvisatie voorzien.

Ook hier was er echter achtergrondgeluid, deze keer van de tentoonstelling zelf. Daarnaast verplaatste het gezelschap voortdurend naar - soms te kleine - zaaltjes, zodat het dringen was om een goed plekje te bemachtigen.

Goed gevoel

In het Forum was YUKO inmiddels aan zijn set begonnen. De Leuvense band liet het publiek, dat veelkoppig aanwezig was en ter plaatse bleef, heerlijk wegdromen in de psychedelische sfeer

van hun nummers. De vergelijking met Radiohead was niet eens zo vergezocht.

Afsluiten deed Atmosfeer, Faculty Star van de faculteit Ingenieurswetenschappen. Met een nieuwe gitarist onder de arm bewees het collectief dat een zanger geen must is om mensen te entertainen. Hun unieke sound, die ook had gepast op de soundtrack van een Kubrickfilm, liet

Voor de vrienden van de poëzie waren er gedichten over Bongobons naar Fukushima

de mensen naar huis gaan met een goed gevoel. Voor de bezoekers van *I Love Your Body* was het duidelijk: waar het hart van vol is, liep het M Museum van over.

Idries Al-Bender, de charismatische frontman van Tin Man Tourettes

Cultuur

LETTERENKRING REIKT LITERAIRE PRIJS UIT

Babylon trekt naar Boekarest

Foto's: Karolien Wilmots

Organisator Liesa Van Dyck (rechts) was erg tevreden met de opkomst

In mei reikt Babylon de 38e Interuniversitaire Literaire Prijs uit. Vanaf vorige week donderdag kunnen schrijvers hun teksten inzenden. Om dat te vieren organiseerde Babylon een feestelijke openingsavond in boekenwinkel Boekarest.

MARGOT DE BOECK

“Sinds vorig jaar is het traditie om een feestelijke openingsavond te organiseren,” vertelt Liesa Van Dyck, die samen met Kevin Rosseel de Literaire Prijs organiseert. “Zo kunnen de aanwezigen zich laten inspireren door proffen die hun favoriete proza en poëzie voorlezen. Ook de twee laureaten van vorig jaar kwamen voorlezen uit eigen werk.”

“Daarnaast zien de mogelijke deelnemers ook wat we verwachten van hun inzendingen. Het is extra leuk omdat je proffen, waaronder de decaan van Letteren Luk Draye, eens buiten de universitaire context ziet.”

Heel Vlaanderen

“Boekarest is een mooie boekenwinkel, waar Taal- en Letterkunde-studenten graag komen. Bovendien ondersteunt de winkel ons ook. Ze betalen de helft van de drank op de openingsavond, en wij kregen een procent van de winst op de selectie boeken van Boekarest die zijn verkocht op onze boeken- en dessertenverkoop eind november.”

“Het is interessant om jonge studenten in de winkel te hebben. We gaven die ene avond 10 procent korting aan cultuurkaarthouders en mensen met een Babylonlidkaart. We zijn zeer tevreden over het aantal verkochte boeken op de openingsavond,” vertelt Maartje Swillen, boekverkoopster.

Swillen zetelt bovendien ook in de jury van de Prijs: “Als jurylid ga ik vooral kijken naar de kwaliteit van het werk. Dat ik boeken verkoop is geen directe meerwaarde. Ik lees vooral heel veel, waardoor ik een idee kan vormen van wat goed is en wat slecht.”

Daarnaast bestaat de jury momenteel onder andere uit voormalig winnaar Tijn Nuyts, enkele academici, de dichteres Maud Vanhauwaert en Hugo Bousset, de hoofdredacteur van het literair tijdschrift DW B.

Van Dyck besluit: “Er was veel volk, zo’n 50 man. We vreesden voor een lagere opkomst door de nacht van de LBIB.”

“We willen nog meer evenementen organiseren, enerzijds om geld in te zamelen voor de hoofdprijs van de laureaten, anderzijds ook om recla-

“Mogelijke deelnemers weten nu wat we verwachten van hun inzendingen

LIESA VAN DYCK
(ORGANISATOR LITERAIRE PRIJS)

me te maken in andere hogescholen en universiteiten. Inzendingen mogen komen uit heel Vlaanderen.”

Teksten kunnen vanaf nu ingezonden worden via www.literaireprijs.be

Nadia Lie, professor Spaanse literatuur, las voor uit haar favoriete roman

Leuven prijst cultuur voor de eerste keer

De eerste winnaar van de Leuvense cultuurprijs, Sahim Omar Kalifa, nam zijn prijs in ontvangst tijdens het Kortfilmfestival. Hij zal niet de laatste kunstenaar zijn waar de stad haar trots over wil uiten. Een nieuw jaarlijks fenomeen werd geboren.

EVELYNE VAN HECKE

“Leuven is een echte broedplaats voor de kunsten op vele vlakken,” vertelt Schepen van Cultuur Denise Vandevort. Na het aanduiden van stadsgezelschappen en -kunstenaars wil de stad Leuven nu ook met een cultuurprijs de Leuvense kunstenaars extra ondersteunen.

Filmmaker Samir Omar Kalifa uit Wilsle is een perfect voorbeeld voor het soort kunstenaar dat deze prijs wil vieren. “Niet alleen werkte hij samen op meerdere terreinen, zoals met Carrousel 30CC en Cinema Zed, ook zijn eigen verdienste is groot,” verkondigt de fiere schepen.

Dat Samir een terechte keuze is, werd op de prijsuitreiking duidelijk. Zijn kortfilm *Baghdad Messi* werd er gelauwerd met tranen en een lang applaus. Sahim's kortfilm raakt met harde eenvoud ondanks een complex scenario. Met zijn volledig oeuvre sleepte hij al meer dan 70 internationale prijzen in de wacht en *Baghdad Messi* belandde op de shortlist voor een Oscar.

“Soms wil ik Leuven verlaten, maar ik krijg hier te veel respect”

SAMIR OMAR KALIFA
(WINNAAR LEUVENSE CULTUURPRIJS)

Hoewel zijn thema's vaak een link hebben met zijn geboorteplaats Koerdistan, maakt hij films vanuit de Europese traditie. Sahim is blij met de eer die hem te beurt viel: “Ik ben in Leuven opgegroeid. Dit is mijn thuis. Ik wilde Leuven wel eens verlaten, maar ik krijg hier te veel respect.” Zijn volgende project wordt zijn eerste langspeelfilm *Zagros*. Het vertelt het verhaal van een Koerdische herder die noodgedwongen naar Brussel verhuist.

Schouderklopje

Sahim krijgt een beeld gemaakt door stadskunstenaar Ief Spincemaille. Het bestaat uit Leuvense aarde. “We willen met de prijs de kunstenaar ook thuis erkenning geven. Extra's zijn er niet aan verbonden,” vertelt Vandevort.

Voorlopig zijn er geen concrete criteria opgesteld waaraan laureaten moeten voldoen, al lijkt een actieve betrokkenheid bij het culturele leven in Leuven en een ruime weerklank buiten de stad een evidentie. De schepen sluit niet uit dat er eens een Leuvense meerwaardeproject in de prijzen valt.

“Nu kwam Sahim spontaan en heel duidelijk naar voor tijdens de beraadslaging in het college. Maar het is voor de komende jaren de bedoeling om dit in een commissie te beslissen,” legt ze uit. De eerste prijsuitreiking was kort en bondig, maar Vandevort ziet potentieel om van de uitreiking van de Cultuurprijs een reflectiemoment voor de Leuvense culturele sector te maken.

Twee cultuurprijzen, toch?

Sinds 1992 reikt de KU Leuven tweejaarlijks een cultuurprijs uit. Het verschil is dat de kunstenaar door de KU Leuven niet per se in Leuven, maar in heel België wordt gezocht.

“Het cultureel landschap in Leuven is heel divers en breed. Hoe meer ondersteuning het kan krijgen, hoe beter. De cultuurprijs van de KU Leuven heeft een andere doelstelling dan die van de Stad. De twee kunnen hier naast elkaar bestaan,” besluit Vandevort.

Menu v/d week 8-13/12/2014

<http://www.alma.be>

A1 = alleen Alma 1

A2 = alleen Alma 2

A3 = alleen Alma 3

= vegetarisch

maandag

Spaghetti bolognese klein (enkel A2) € 3.20

BEPERKT AANBOD DOOR PROVINCIALE STAKING

dinsdag

BBQworst met provençaalse saus	€ 3.20
Boomstammetje met spinazie	€ 4.20
Nasirolletjes met zoetzure saus en wokgroenten	€ 5.40
Big Alma hamburger met slaatje (A1)	€ 4.20
Koninginnenhapje (A3)	€ 4.20
Mixed Grill actieschotel (A3)	€ 5.90
Spaghetti bolognese groot (A3)	€ 4.20
Gebakken visfilet met mousselinesaus en broccoli (A1+A2)	€ 5.90

woensdag

Groententaart	€ 5.40
Koninginnenhapje	€ 4.20
Kaaskroketten met wortelen en kampernoelies	€ 3.20
Pita met looksaus en slaatje	€ 5.40
Spaghetti bolognese groot (A3)	€ 4.20
1/2 kip met saus en garnituur (A1, enkel avondmenu)	€ 5.90
Big Alma hamburger met slaatje (A2+A3)	€ 4.20

donderdag

Steak met peperroomsaus en erwtes	€ 5.90
Tirolerschnitzel met dragonsaus en groentenromanesco	€ 5.40
Spaghetti bolognese groot (A1+A3)	€ 4.20
Spaghetti bolognese klein (A1+A2)	€ 3.20
Spaghetti bolognese veggie groot (A1+A3)	€ 4.20
Spaghetti bolognese veggie klein (A1+A2)	€ 3.20
Mixed Grill actieschotel (A1)	€ 5.90
Koninginnenhapje (A3)	€ 4.20
Pitabroodje veggie gyros met dilledressing en slaatje (A2)	€ 5.40

vrijdag

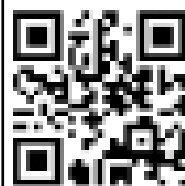
Gehakte steak met spruiten in room	€ 3.20
Kipbrochetten met corsendocksaus en wortelbalkjes	€ 5.90
Koninginnenhapje	€ 4.20
Sojafilet met spinazie in roomsaus	€ 5.40

SMAKELIJK ETEN!

*One man's trash is
another man's treasure!*

*Inzameling en verkoop van tweedehands
goederen met een enorm en steeds
wisselend aanbod!*

de kringwinkel

SPIT

Tijzenmolenstraat 10-12 ~ 3001 Heverlee

www.spit.be

DE GOEDKOOPSTE FUIFZAAL VAN LEUVEN

ALBATROS

Brusselsestraat 15

€ 355 per avond
€ 250 tijdens het weekend

Kringen aangesloten bij LOKO of OSR/OKER krijgen 105 euro korting.

Bij elke vierde fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis. En dat geldt ook als je het vatenrecord breekt!

Reservaties en inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be!

KULEUGEN

Satirische rubriek

Stadhuis Leuven: "Stroomtekort? Hahaha, welk stroomtekort?"

Leuvense boekhandel Club sluit de deuren

50 Cent ontroostbaar

In de koninklijke schrijnwerkerij wordt dag en nacht gewerkt om Fabiola's kist aan te passen

Lime Rik

*Ricky de rector zei mail me toch
uw klacht over gepest of bedrog
Dus ik heb verwoord
wat mij het meest stoort
Dat de Somerplein heet in't echt Foch*

De LimeRIK van deze week werd Ingezonden door Geert Janssen. Proficiat, Geert! Jij wint een exclusieve meet-and-greet met de schoen van Rik Torfs. Zelf een LimeRIK insturen? Mail naar kuleugen@veto.be

Colofon

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 41 - Nummer 11
Maandag 8 december 2014

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:

Korneel "Girls in Hawaii" De Schamp

Redactiesecretaris & V.U.:

Sam "Elio Di Rupo" Rijnders
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:

Margot "Paul Magnette" De Boeck, Catherine "Simon Englebert" Hechter, Yentl "Joëlle Milquet" Cooreman, Karel "Raoul Hedebouw" Peeters, Jasper "Kevin Borlée" Van Loy, Karolien "André Flahaut" Wilmots

Schrijvers:

Femke "Axel Witsel" Bertsché, Thomas "Jean-Michel Javaux" Cliquet, Jan "Eden Hazard" Costers, Paul-Emmanuel "Sandra Kim" Demeyere, Roderik "René Margritte" De Turck, Quinten "Rudy Demotte" Evens, Tobias "Marc Dutroux" Geerinckx-Rice, Caroline "Deborah François" Hermans, Geert "Julien Lahaut" Janssen, Tom "Franquin" Merlevede, Mika "Marouane Fellaini" Tuyvaerts, Evelyne "Grote smurf" Van Hecke, Vivian "Soeur Sourire" Van Laarhoven, Winand "BRNS" Van Meerbeek, Camille "Axel Hirsoux" Van Peteghem, Justine "Patrick Haemers" Van Stichel, Tuur "Raoul Cauvin" Vandeborne, Annemie "Freddy Horion" Vermeulen, Louise "Farid Le Fou" Willockx

Fotografen:

Serena "Jean-Charles Luperto" Corio, Kalina "Laurette Onkelinx" De Blauwe, Thomas "Michel Daerden" Thielemans, Caroline "Adolphe Sax" Van Rhee

Tekenaars:

Jeroen "Plastic Bertrand" Baert, Martijn "Christophe Deborsu" Stoop

Dtp:

Korneel De Schamp, Sam Rijnders

Eindredactie:

Thomas Cliquet, Yentl Cooreman, Margot De Boeck, Korneel De Schamp, Catherine Hechter, Liesa "Frédéric Deborsu" Van Dyck

IT:

Joachim Beckers, Pieter Hiele

Publiciteit:

Alfaset cvba - Lindsay De Decker
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66

Drukkerij:

Coldset Printing Partners (Groot-Bijgaarden)
Oplage: 9.000 exemplaren ISSN-nummer: 0773-5162

Veto wekelijks in de bus?

Schrijf elf euro over op rekening- nummer 001-0959719-77 voor een jaarabonnement.

Meewerken aan Veto?

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, ton Wallon préféré) zijn welkom op het redactieadres.

Lezersbriefje schrijven?

Tot vrijdag 14 uur kunnen lezersreacties gemaild worden naar veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Christophe Deborsu

“Trouw met een Waal, dat is de oplossing!”

Mediafiguur en journalist Christophe Deborsu schreef een boek over het verschil tussen Vlamingen en Walen. Hij kwam terug naar zijn studentenstad om zijn ervaringen uit de doeken te doen aan de cursisten Frans van het CLT.

FEMKE BERTSCHÉ

U komt vanavond spreken in Leuven. U heeft zelf zowel in Vlaanderen als in Wallonië gestudeerd. Hoe heeft u dat ervaren?

Christophe Deborsu: «Er was een grote druk voor mij. Een sappig detail: in Leuven moest ik elke ochtend overgeven (*pauzeert*), uit stress! Ik kende zelf niemand die het ooit voor mij had gedaan, daarom was het stresserend. Er was veel druk, maar ik heb er wel zelf voor gekozen om naar Leuven te komen.»

En waarom die keuze?

Deborsu: «Omdat er zo veel Vlamingen in Namen waren toen, bijna de helft in de rechtenfaculteit. Dus dacht ik, in plaats van hen het Frans machtig te maken, ga ik zelf Nederlands leren. In plaats van hen te helpen, mezelf behelpen.»

Anti-fiets

En hoe verschilt het studentenleven?

Deborsu: «Het is vrij gelijkaardig. Voor mij persoonlijk was het natuurlijk gemakkelijker met taalgenoten, dat is een evidentie. Omdat je dezelfde cultuur hebt, dezelfde programma's op tv hebt gezien en dezelfde vrienden al jaren kent. Het enige objectieve verschil tussen Leuven en Louvain-La-Neuve is de ligging. Leuven is een echte stad, wat Louvain-La-Neuve niet is.»

«Hoewel Louvain-La-Neuve ook heel aangenaam is, omdat het wel echt rond de studenten draait. Alles is op loopafstand, niet met de fiets. Hier fietst iedereen, wat het heel wat moeilijker maakt om een meisje te ontmoeten. Omdat die meisjes je constant ontsnappen op de fiets, niet dat ik ze zou achtervolgen, maar het is veel moeilijker om iemand spontaan te ontmoeten. Ik ben een beetje anti-fiets op dat gebied. Dat kan misschien ook liggen omdat ik vijf fietsen ben kwijtgespeeld hier in Leuven.»

“Iedereen fietst hier, waardoor je moeilijk meisjes kan ontmoeten”

Is het voor studenten nog de moeite om Frans te leren? Of is Engels eerder de toekomst?

Deborsu: «De maatschappelijke evidentie van het Frans is gedaald. Het was vroeger het land van de cultuur, van de Nobelprijs, en nog veel meer. Frans is minder belangrijk geworden, maar het

blijft de officiële taal van bijvoorbeeld de Verenigde Naties, naast het Engels.»

«Zo heb ik vandaag bijvoorbeeld meeneer Tusk (*Donald Tusk, de nieuwe voorzitter van de Europese Raad, red.*) op het Journaal één zin Frans horen praten, duidelijk onzeker. Hij moet wel laten zien dat hij Frans kan naast het Engels. In die zin blijft Frans een statuut hebben dat andere talen niet hebben.»

Mia

Het is voor ons wel makkelijker om Engels te leren door de vele Amerikaanse series op tv. Zou het niet helpen als er meer Frans op onze tv komt?

Deborsu: «Het gebeurt steeds minder dat er Frans in onze media komt. Jaren geleden was er veel meer Franse muziek op onze radio, er werden Franse boeken geschreven, Franse film. Ook andersom zou het beter zijn. Nu bijvoorbeeld met de dood van Luc De Vos, komt er geen woord, wat zeg ik, geen letter in de Waalse media. Het is geen nieuws en dat is jammer. Want *Mia* is een nummer dat universeel is en dat uiteraard ook elke Franstalige zou moeten kennen. Dat is het drama van dit land, dat er bijna een aversie is zelfs van de andere taal.»

«In Wallonië kunnen we kiezen welke tweede vreemde taal we studeren op school. In 2009, net voor de grote crisis en wanneer de N-VA de kaap van bijna 30% had gehaald, kozen ongeveer evenveel Waalse leerlingen voor het Engels als voor het Nederlands. Nu is het nog 53% voor het Engels en 44% voor het Nederlands. Dat is slecht voor de toekomst.»

En is daar een oplossing voor?

Deborsu: «Misschien is de scheiding de beste oplossing. Dat we dan, met goede relaties onder burens, geen vijandigheid meer hebben. Opgelet: ik pleit daar niet voor, maar een scheiding is misschien beter voor de huwelijksrelatie. Maar Dave Sinardet (*Politicooloog aan de VUB, red.*) zegt me steeds: vergelijk België niet met een huwelijk. Hij heeft daarin gelijk natuurlijk. Het is veel complexer.»

En zou een Belgische omroep een oplossing zijn?

Deborsu: «In Kameroen heb je dat, een tv-journaal met twee presentatoren naast elkaar waar één Engels praat en de andere Frans. Maar kijk, daarvoor is het te laat. Het zou zo onnatuurlijk zijn. Maar misschien moeten we durf hebben. Ik voel het niet komen, maar je weet nooit. De Berlijnse muur, het faillissement van Sabena (*de voormalige nationale luchtvaartmaatschappij, red.*) en het succes van VIER binnenkort, dat zijn ook dingen die je niet ziet aankomen, maar het kan toch.»

U begint over VIER. Hoe is het om daar te werken?

Deborsu: «Het is leuk. Ik krijg vaker de vraag of er veel verschil is. Maar nee, het is

Serena Corio

televisie maken en dat is denk ik universeel. Er zijn wel zijdelingse verschillen. Zo wordt er minder gekust, waar je in Vlaanderen dus een kwartier per dag mee wint. Er wordt ook minder lang gegeten en vaak voor de com-

“In Leuven moest ik elke ochtend overgeven”

puter. Wat ik betreur, want dat is slecht voor de menselijke relaties. In Wallonië gaan we samen eten en dat is goed. Want we lossen ook veel op tijdens het eten.»

Verschillen we dan zo fel?

Deborsu: «We verschillen heel hard, maar tegelijkertijd zijn er natuurlijk veel gemeenschappelijke punten. Wat hebben we gemeen; federale politiek en sport.

Ook hebben we een hele lange geschiedenis samen van 550 jaar. Daarnaast, en dat heb ik ook in mijn boek geschreven, worden maar 0.5% van de huwelijken, dus 5 op 1.000, voltrokken tussen Vlamingen en Walen. Dat is echt heel weinig. We stellen ook een daling vast. In 45 jaar is het aantal gedeeld door 4, dat is enorm en onrustwekkend.»

Hoe komt dat?

Deborsu: «Omdat die taalgrens zo'n grote grens is. Niets is gemeenschappelijk in dit land. Neem bijvoorbeeld de omroepen. In Canada of Zwitserland bijvoorbeeld, daar is het de bedoeling van de overheid om de nationale samenhang op de openbare omroep te promoten. Dat is in België niet zo, wij splitsen dat voor Vlaanderen en Wallonië.»

En wat kunnen we eraan doen?

Deborsu: «Trouwen! (*lacht*) Dat zou goed zijn, als er massaal wordt getrouwd. En de taal leren natuurlijk. Want Frans blijft een mooie taal en redelijk gemakkelijk. Zeker als u geregeld met uw Franstalige partner oefent.»